75STE JAARGANG No. 9766 DINSDAG 11 MAART 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

JONCKHEER: „DE WIT MOET WEG!"

Antilliaanse regering treedt af als rijksregering zich tegen uitzetting verklaart

„Natuurlijk ben ik met deze zaak allerminst gelukkig"

Den Haag. — In een onderhoud met „de Telegraaf" heeft minister-president Jonckheer o.a. gezegd: „Wij hebben de zaak — de Wit niet opgeblazen, voor ons is het een eenvoudige uitzettingsprocedure, die geheel binnen de autonomie van de Antillen valt. Anderen hebben er de Persvrijheid bij gehaald, die er niets mee te maken heeft. Natuurlijk ben ik met deze zaak allerminst gelukkig. Ik ben naar den Haag gekomen om een laatste poging te doen de zaak in het reine te brengen. Maar de Wit moet weg. Hij houdt gevaren voor de toekomst in"

„Wij hebben een ontwerp van wet, waarin de uitzetting van Nederlanders aanmerkelijk wordt verzacht. U moet beslist niet denken, dat de kwestie-De Wit een anti-Nederlandse zaak is. Onze democratische partij heeft altijd Nederlanders en Surinamers naast Antilliaanse kandidaten op de verkiezingslijst staan".

Het artikel in „De Telegraaf" eindigt als volgt:

Als de Rijksregering besluit, dat De Wit niet mag worden uitgezet, is de regering van de Democratische Partij op de Antillen boos, dan treedt zij af en gaat lelijke dingen over Nederland in de UNO zeggen. In Nederland zijn vooraanstaande kringen die zeggen: „De Antillen hebben volkomen vrijheid om het koninkrijk te verlaten, als zij zich tekort gedaan voelen".

Wij Antillianen hebben autonomie. Dat betekent voor de regering het recht om het verkeerd te doen. Maar U moet zich in Nederland bij deze beslissing van de Antilliaanse regering neerleggen", interrumpeert mr. N. Debrot, de directeur van de Antilliaanse vertegenwoordiging in Nederland, het interview met minister Jonckheer, die instemmend knikt.

Dit is de kwestie. De Antillianen willen volledige autonomie binnen het koninkrijk. Sommige Nederlandse autoriteiten willen slechts volledige onafhankelijkheid voor de Antillen buiten het koninkrijk.

Dat alles om die jonge, rustige journalist De Wit met zijn kleine krant op het zonnige eiland Curaçao. Een koninkrijk voor een journalist. Vandaar die vraag (waarmee het onderhoud aanving) vindt Uwe Excellentie de Kwestie-De Wit werkelijk de moeite waard?"

Op de foto hierboven wordt de heer Hoyer door een aantal autoriteiten gefeliciteerd.

Nog geen grote aanvallen op rebellen te SUMATRA

Singapore. — Volgens maandag in Singapore ontvangen, doch onbevestigde berichten, zouden 200 manschappen van het Indonesische leger de vorige week het eiland Bengkais hebben bezet.

Dit eiland ligt nabij de Oostkust van Sumatra en is een schuilplaats voor smokkelaars, die sigaretten naar Singapore smokkelden.

Volgens deze berichten zouden geen gevechten hebben plaats gehad en zouden de troepen der opstandelingen naar het vaste land zijn teruggetrokken voor de komst van de troepen uit Djakarta.

Het Indonesische legerhoofdkwartier in Djakarta heeft reden bekend gemaakt, dat drie gebieden aan de Oostkust van Midden-Sumatra van rebellentroepen zijn gezuiverd.

In een legercommuniqué wordt medegedeeld, dat de officiële instanties in deze gebieden trouw zijn aan de Centrale Regering in Djakarta.

Volgens Radio-Padang hebben bommenwerpers van de Indonesische Luchtmacht een aanval gedaan op de plaats Soengei Darah, in Midden-Sumatra. Aan deze aanval, die drie kwartier duurde, werd deelgenomen door drie Mitchell-bommenwerpers. In de stad werd lichte schade aangericht, doch het aantal slachtoffers is niet bekend, aldus Radio-Padang.

Keulen. — Volgens Perzische kringen te Keulen (West-Duitsland) zou uit de berichten uit Teheran over de beraadslagingen over het toeokomstig lot van het huwelijk tussen de Sjah en koningin Soraya blijken, dat er geen persoonlijke meningsverschillen bestaan tussen de vorst en zijn gemalin.

Het gaat hier uitsluitend om de kwestie van een troonopvolger, aldus deze kringen.

—:—

Brussel. — Dr. S. L. Mansholt zal te Brussel een voordracht houden over „Europa bij een nieuw begin". Dit zal de eerste voordracht zijn welke de Nederlandse oud-minister in zijn hoedanigheid van vice-voorzitter van de commissie van de Europese economische gemeenschap in België houden zal.

Hongaarse priesters geëxcommuniceerd

Rome. — In Vaticaanstad is maandag officieel de excommunicatie bekendgemaakt van drie Hongaarse priesters die lid zijn gebleven van het parlement en doorgegaan zijn met het ontplooien van politieke activiteit in weerwil van een verbod van het Vaticaan.

DOUGLAS-HOME naar Engeland terug

Stockholm. — De Brit Robin Douglas-Home, die zes dagen in Zweden is geweest in verband met zijn mogelijke verloving met Prinses Margaretha, is gisteren per vliegtuig naar Engeland teruggekeerd. Bij zijn vertrek was Baron van Essen, kamerheer van Prinses Sibylla, de moeder van Prinses Margaretha, aanwezig.

Het Zweedse Hof heeft bekendgemaakt, dat Douglas-Home in het komend najaar zal terugkeren. Koning Gustaaf Adolf heeft verklaard, dat hij niets zal doen om de verloving tegen te houden, als de Prinses en Douglas, absoluut zeker zijn van hun gevoelens voor elkaar.

Heel wat beroering ontstond er dezer dagen op het vliegveld van de Zweedse hoofdstad Stockholm, toen de 25-jarige Robin Douglas-Home daar arriveerde. Politie, persmensen en publiek verdrongen zich om de jongeman, die als de as. Verloofde gezien wordt van Prinses Margaretha van Zweden.

Radio Hoyer II officiëel in gebruik genomen

Grote belangstelling van geestelijke en wereldlijke autoriteiten

Willemstad. — Gistermiddag werd onder zeer grote belangstelling van talloze autoriteiten de culturele zender, Radio Hoyer II, door Z. E. de Minister van Verkeer en Vervoer officieel geopend door het doorknippen van een lint, welke toegang gaf tot de studio van deze zender.

Onder de talloze aanwezigen zagen wij: de Pro-Vicaris, de Z. E. pater M. Möhlmann, de secretaris van de Bisschop, pater Micklinghoff, de Z. E. pater Brenneker, de deken van het Consulaire Corps, de heer Maduro en verschillende leden van het corps consulair.

Na de plechtige opening welke werd voorafgegaan door het Wilhelmus, sprak Minister Beaujon als volgt:

„Het is voor mij een groot genoegen, de opening te verrichten van een omroep welke uitsluitend een culturele programma zal gaan verzorgen".

O.a. zei hij dat de Antilliaanse Regering met veel interesse, de ontwikkeling en de activiteit van radio-omroep stations volgt, omdat deze zeer belangrijk zijn voor de ontwikkeling, en de culturele vorming van een land.

Sinds haar geboorte op 10 maart 1954 heeft radio Hoyer een enorme activiteit en vooruitgang getoond, en in de afgelopen vier jaren kunnen we zien hoe hij tot een van de belangrijkste zenders is opgeklommen in de radio-wereld van de Antillen.

„Maar voor haar dinamische directeur, de heer Horacio Hoyer, was dit niet genoeg. De behoefte aan een culturele zender, welke de bevolking meer tot het culturele leven brengt, heeft de heer Hoyer de kracht gegeven deze tweede zender op de been te brengen", aldus Minister Beaujon. Alvorens spreker zijn toespraak beëindigde, feliciteerde hij de heer Hoyer namens de Regering en wenste hij deze onvermoeide initiatiefnemer nog veel sukses toe.

Na de rede van de heer Beaujon, trad de Pro-Vicaris, de H. E. Pater M. Möhlmann naar voren en zei o.a. dat het voor hem een groot genoegen was, namens Z. H. E. Mgr. Holterman de hartelijke gelukwensen van het Vicariaat te mogen aanbieden aan de heer Hoyer en zijn staf van medewerkers.

Spreker zei dat de Radio in het moderne leven, behalve een culturele taak zelfs een geestelijke taak vervult, en hoopte aan, dat Radio Hoyer haar werk goed doet.

Spreker wenste Radio Hoyer van harte geluk en sprak de hoop uit dat de nieuwe zender, tot heil van Curaçao zal mogen strekken.

Namens de Landsradio dienst en als voorzitter van de Radio Adviesraad, trad de heer R. van Haaren naar voren en zei o.a. hoe hij vier jaar geleden op dezelfde plaats stond, en de ernst van de zaak aanhaalde, en wees erop hoe moeilijk hij er op dat ogenblik aan kon denken, dat hij er vier jaar later weer zou staan, om de opening van een tweede zender bij te wonen. Verder zei spreker, dat de studio van Radio Hoyer uitgerust is met de modernste en meest technische apparatuur. „Nooit heb ik gezien, dat iemand met iets begint en het in zo'n korte tijd zo ver heeft gebracht", aldus de heer van Haaren. Alvorens te eindigen haalde de heer van Haaren aan dat als Radio Hoyer elke vier jaar een nieuwe zender er bij zou nemen het te veel van het goede zou zijn.

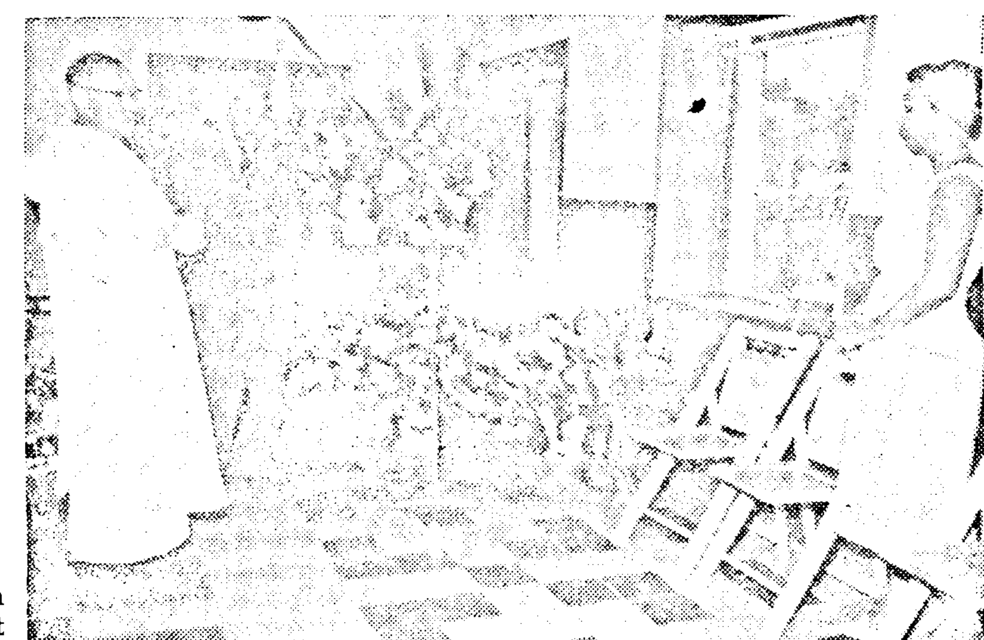
Ook de heer van Haaren feliciteerde nogmaals de heer Hoyer, waarna de inspecteur van onderwijs van Stappershoef als lid van de Radio Adviesraad enkele woorden tot de heer Hoyer richtte. Ook de heer van Stappershoef benadrukte de betekenis van deze zender en wenste de heer Hoyer en zijn staf veel succes toe in hun verdere radioleven.

Als vijfde spreker kwam de heer H. L. Braam, Hoofd R.V.D. voor de microfoon, en ook die gaf de heer Hoyer de beste gelukwensen en bedankte voor de samenwerking in de afgelopen vier jaar genoten en sprak de hoop uit dat deze goede samenwerking nog lange tijd mag blijven doorgaan.

Als voorlaatste spreker was het de heer Ted Koetsier, omroeper van Radio Hoyer die de heer Hoyer, namens het personeel bedankte en feliciteerde. Spreker zei o.a. hoe hij het begin van radio Hoyer heeft meegemaakt. Hoe de omroeper vier jaar geleden, als hij zijn sleutel vergeten was, in de vroege ochtend als een stoute jongen over het muurtje moest klimmen, om toch nog op tijd te zijn voor de uitzending.

Als laatste voerde de heer Hoyer het woord en bedankte met een korte speech allen voor de medewerking en de prachtige samenwerking genoten in de afgelopen vier jaren.

Na dit officiële gedeelte bleven de genodigden nog lange tijd gezellig bijeen.

Onder de lange rij van Sprekers bevond zich ook de Pro-Vicaris, de H.E. Pater M. Möhlmann, die namens het Vicariaat de beste wensen aan de heer Hoyer aanbood.

Onder zeer grote belangstelling werd gistermiddag Radio Hoyer II officieel geopend. De plechtigheid werd verricht door de Minister van Verkeer en Vervoer F.J.C. Beaujon.

—:—

Londen. — Miljoenen Britse televisiekijkers hebben dezer dagen een film over een hartoperatie gezien. De film vormde een onderdeel van de reeks getiteld „Uw leven in hun handen". De Britse maatschappij voor geneeskundige staat zeer kritisch tegenover deze filmvoorstellingen.

Mr. HOOGHOUDT directeur kabinet van gouverneur

Willemstad. — Met ingang van 1 maart 1958 is op zijn verzoek aan de heer Mr. E.E.J. van der Valk eervol ontslag verleend als Directeur van het Kabinet van de Gouverneur der Nederlandse Antillen.

In zijn plaats is door de Minister van Zaken Overzee aangewezen als Directeur de Heer Mr. P.G. Hooghoudt.

Prins BERNHARD in Nederland teruggekeerd

Den Haag. — Gisteren is Prins Bernhard, in gezelschap van Professor Dr. J.F. Nuboer en zijn adjudant Lt. Kol C.C. Geertsema, teruggekeerd van zijn verblijf in Tanganyika, waar hij sedert het einde van [z]ijn officiële bezoek aan Liberia vertoefd heeft.

Nederl. carillon op EXPO aangekomen

Brussel. — Op het terrein van de wereldtentoonstelling 1958 is dezer dagen het klokkenspel voor de Nederlandse afdeling aangekomen. Dit carillon, dat uit 47 klokken bestaat en dat te Aarle-Rixtel (Noord-Brabant) werd gegoten is een der grootste, die ooit in Nederland werden vervaardigd.

De bromklok weegt ongeveer 2.500 kg. De klokken, die tezamen twaalf ton wegen, zullen worden opgehangen in een 35 meter hoge toren. Dit werk zal een veertiental dagen in beslag nemen. Deze toren is een constructie van stalen buizen met een totaal gewicht van 40 ton. Na de tentoonstelling zullen de klokken naar Nederland worden teruggebracht en in de tijdens de oorlog verwoeste en thans gerestaureerde Eusebius-toren te Arnhem worden opgehangen.

Tijdens de tentoonstelling zal, dank zij een automatische inrichting, het carillon om het half uur een concert geven. Voorts zullen de beste Nederlandse Belgische beiaardiers dit carillon bespelen.

Mededeling bestuur NVP

Willemstad. — Het bestuur van de N.P.V. deelt het volgende mede: Het bestuur van de N.V.P. verzoekt de R.V.D., de onjuiste weergave van het protest van de N.V.P. in het communiqué van gisteren, te rectificeren.

—:—

Parijs. — De Franse vakbond van personeel dat belast is met de regeling van de treinenloop van de Franse spoorwegen, heeft opgeroepen tot een staking van 24 uur te beginnen op vrijdag 7 maart 's ochtends om 4 uur.

★ ★ ★ De stand van zaken

Er is sinds enige dagen tekening gekomen in de „afwikkeling" van de zich nu reeds veel te lang voortslepende zaak-De Wit. Een zaak, die een „Telegraaf"-verslaggever tijdens zijn interview met de heer Jonckheer de verzuchting deed slaken: „Vindt Uwe Excellentie de kwestie-De Wit werkelijk de moeite waard?", doch waarmede in feite de allerhoogste waarden van een democratisch bestuurde gemeenschap gemoeid zijn. Hetgeen thans officieel vast staat, doch waarover bij velen — en ook bij ons (zie Amigoe van 27 februari) — geen enkele twijfel heeft bestaan, is, dat de Gouverneur zich niet kon verenigen met een afwijzing van het door De Wit tegen het uitzettingsbevel gedane beroep. Dit is thans uit de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer over de begroting van Zaken Overzee duidelijk komen vast te staan.

Hiermede is het konflikt tussen de gouverneur en de Antilliaanse ministerraad in de publieke sfeer gekomen en kunnen reeds voorzichtige gevolgtrekkingen gemaakt worden omtrent de uiteindelijke resultaten van de besprekingen, welke de ministers Jonckheer en Kroon momenteel met de Rijksregering voeren.

Aangenomen mag immers worden, dat de gouverneur niet dan na ampele overwegingen en doorlopend kontakt met Den Haag tot zijn besluit is gekomen. Overigens was uit hetgeen in de beide Kamers reeds over de aangelegenheid is gezegd alsmede uit hetgeen Nederlandse bladen van verschillende politieke schakering daarover schreven, reeds voldoende komen vast te staan, dat in Nederlandse regeringskringen weinig sympathie voor de uitzetting i.c. bestond.

Het is niet bekend, in welk stadium de besprekingen zich thans bevinden en of zij reeds zover gevorderd zijn, dat een beslissing kan worden genomen.

Doch zelfs als het zover is, zijn alle mogelijkheden om tot een eensgezinde opvatting te komen, nog niet uitgeput. Immers rest de Antilliaanse regering dan nog de mogelijkheid van voortgezet beraad in kleine kring. Aan dit beraad, bekend als het intern appèl, nemen de Nederlandse minister-president, twee Nederlandse ministers en de beide Gevolmachtigde ministers, dan wel een der Gevolmachtigde ministers plus een minister door de betrokken regering aan te wijzen, deel. Het oordeel van dit College is dan bindend voor de ministerraad van het Koninkrijk.

Inmiddels heeft minister-president Jonckheer aan een verslaggever van een Nederlands blad medegedeeld, dat de Antilliaanse regering zal aftreden in het geval de Rijksregering besluit, dat De Wit niet mag worden uitgezet.

Hiermede is bevestigd, hetgeen wij op 27 februari jl. schreven, dat de Antilliaanse regering, teneinde verder prestigeverlies te voorkomen, zal moeten heengaan. Zij ontdoet zich in dat geval immers niet alleen van haar verantwoordelijkheid op een tijdstip, dat deze, gezien de zich rondom haar opstapelende problemen, moeilijk te dragen wordt, doch zij kan nu ook de positie van de Nederlandse Antillen als deel van het koninkrijk tot inzet van de verkiezingen maken en daarbij de nadruk leggen op de bedreiging van de zelfstandigheid door een volgens haar te grote inmenging van de Rijksregering in haars inziens zuivere Antilliaanse aangelegenheden. Als punt van aktie kan zij dan stellen een herziening van het Statuut op al die punten, waardoor zij zich thans in haar werkzaamheden belemmerd acht.

Het is nog te vroeg om zich thans reeds te gaan verdiepen in de mogelijke gevolgen van een komende verkiezing met een herziening van het Statuut als inzet. Zonder twijfel zal het Antilliaanse volk dan, nauwelijks drie jaar na het verwerven van zijn autonomie, een allerbelangrijkste beslissing te nemen hebben, een beslissing, die het wezen van zijn zelfstandigheid en zijn plaats binnen het Koninkrijk der Nederlanden raakt.

Moge het echter zover niet komen en mogen de thans in Den Haag gevoerde besprekingen er alsnog toe leiden, dat een weg wordt gevonden uit de huidige netelige problemen tot heil van de Nederlandse Antillen en het Koninkrijk, waarvan deze Antillen een trotse deelstaat vormen.

Statenlid VAN DER HOEVEN over ons kiesstelsel

Stelsel van grootste gemiddelde is voor de ANTILLEN te zwaar

Percentage van 75 procent heeft alleen zin bij stelsel van grootste overschot

Willemstad. — Nu de Regering van de Nederlandse Antillen het wenselijk geoordeeld heeft bij de Staten een nieuw Kiesreglement voor de verkiezing van de volksvertegenwoordiging in te dienen en daarbij ook enige wijzigingen voorstelt t.a.v. de zgn. „restzetelverdeling" komt het gewenst voor deze materie in breder verband te bezien. Alsdus schrijft de heer P. v. d. Hoeven.

De Staatsregeling schrijft voor, dat de Staten zijn samengesteld uit acht leden verkozen in het eilandgebied Aruba, twaalf in het eilandgebied Curaçao, één lid in het eiland Bonaire en één in het eilandgebied de Bovenwindse eilanden. En, zo vervolgt artikel 44 lid 3: „In de eilandgebieden, welke meer dan één lid verkiezen, geschiedt de verkiezing op de grondslag van evenredige vertegenwoordiging".

Wat hierbij onmiddellijk opvalt, is, dat de woorden uit de Nederlandse Grondwet „binnen de wet te stellen grenzen" in onze Staatsregeling ontbreken. Blijkbaar vond de wetgever dat voor de Antillen een overbodige aanduiding, hoewel een werkelijk evenredige vertegenwoordiging, van wiskundige zuiverheid dus, in de praktijk wel nooit mogelijk zal zijn, daar men nu eenmaal geen half of drie achtste Statenlid naar het Stadhuis op het Wilhelminaplein kan sturen!

Toch schuilt in dit het feit, nl., dat het principe van evenredige vertegenwoordiging in de praktijk niet wel uitvoerbaar is, de grote moeilijkheid bij het samenstellen van het Kiesreglement. Eenvoudig gezegd: welke lijsten krijgen i.p.v. een „gedeeld" Statenlid een „geheel" Statenlid toegewezen, zonder dat al te veel van het principe van de evenredige vertegenwoordiging, welke door de Staatsregeling is voorgeschreven, afgeweken wordt?

Moeilijkheden

Zuiver rekenkundig gezien zal de gemaakte „fout" kleiner worden, naarmate het aantal plaatsen waarvoor gestemd wordt, groter is.

Op de Nederlandse Antillen spruit hieruit al direkt de eerste moeilijkheid voort. Want hoewel het Statencollege uit 22 leden bestaat, vindt de toepassing van het Kiesreglement afzonderlijk plaats voor de 8 leden van Aruba en de 12 van Curaçao. De afwijking van de zuiver wiskundige evenredigheid zal dus groot zijn, omdat het aantal vertegenwoordigers buitengewoon klein is.

Daar komt als extra moeilijkheid nog bij, dat de Staten desondanks één geheel vormen. Artikel 67 eerste lid van de Staatsregeling zegt immers: „De Staten vertegenwoordigen het gehele volk van de Nederlandse Antillen" en hun taak, omschreven in andere artikelen, geldt de Nederlandse Antillen als eenheid gezien. Het is dus een eis van eenvoudige rechtvaardigheid, dat bij de restzetelverdeling niet nog grotere afwijking van het principe van evenredige vertegenwoordiging plaats vindt, dan reeds in het Statencollege, als geheel gezien, wettelijk voorgeschreven is.

Men zal dus zo'n systeem moeten kiezen, dat al te grote onbillijkheden vermeden worden.

Methoden

Nu dateert het probleem van de restzetelverdeling niet van vandaag of gisteren. In de loop der tijden zijn verschillende methoden ontwikkeld, waarvan de voornaamste wel zijn:

het stelsel van het grootste gemiddelde en

het stelsel van het grootste overschot.

Ook combinaties van beide stelsels zijn mogelijk.

Het stelsel van het grootste gemiddelde bevoordeelt in sterke mate de grote partijen. Zoals hierboven al opgemerkt, worden de bezwaren kleiner, naarmate het aantal te verkiezen vertegenwoordigers groter wordt. Op de Antillen is het daarom een bezwaar van de eerste orde dat het aantal te verkiezen vertegenwoordigers zo klein is!

Dit bezwaar wordt nog sterker, als men een vergelijking maakt met de vertegenwoordigers van de andere eilandgebieden. Een voorbeeld kan dit duidelijk maken.

Voorbeeld

Gesteld, dat er op Curaçao bij de volgende verkiezingen 42.500 geldige stemmen uitgebracht zouden worden, verdeeld over 5 partijen, genummerd A, B, C, D en E, en dat de verdeling van de stemmen als volgt is:

A	krijgt	16.500	stemmen
B	„	16.000	„
C	„	4.500	„
D	„	3.000	„
E	„	2.500	„
Totaal	....	42.500	stemmen

Partij „E" zou bv. een groep bewoners van Barber en omstreken kunnen zijn of een groep bewoners van een bepaalde wijk uit Willemstad. Volgens het stelsel van het grootste gemiddelde, dat thans geldig is, zouden de partijen A, B, C en D resp. 5, 5, 1 en 1 zetel krijgen, terwijl de 2500 stemmen van lijst E verloren zijn. Maar in de Staten zitten 8 leden (van Aruba), die gemiddeld nog geen 2000 stemmen per persoon hebben gehaald; zitten de leden van Bonaire en de Bovenwinden, hoewel de 2500 Curaçaose stemmen méér zijn dan het totaal aantal kiezers van Bonaire en méér dan het totaal aantal van de Bovenwinden, nog afgezien van het feit, dat de vertegenwoordigers van die eilandgebieden zelf misschien nauwelijks 50% van het totaal aantal kiezers achter zich hebben! Bij het stelsel van het grootste overschot zou lijst „E" wèl een zetel behaald hebben en wel ten koste van lijst „B".

Uiteraard is dit voorbeeld met vele uit te breiden, maar met het gegevene moge worden volstaan, omdat daaruit ten duidelijkste blijkt, dat **speciaal op de Antillen**, het stelstel van het grootste overschot een billijker oplossing van het probleem van de evenredige vertegenwoordiging in de praktijk geeft dan dat van het grootste gemiddelde.

Niet mogelijk

In het voorgaande is uitgegaan van de bestaande verdeling van de zetels van de Staten in de verhouding 12:8:1:1. Uit hetgeen eerder opgemerkt werd over het verminderen van de bezwaren tegen het systeem van het grootste gemiddelde naarmate het aantal plaatsen groter wordt, zou volgen, dat een oplossing op de Antillen gevonden zou kunnen worden door òf: algemene verkiezingen te houden over het gehele gebied, zonder bovengenoemde gefixeerde verhouding òf de aantallen vertegenwoordigers van Aruba en Curaçao in de Staten te vergroten. Gezien de kosten verbonden aan de laatste en de historische achtergrond van de eerste mogelijkheid moge hier verder afgezien worden van een onderzoek naar de gevolgen daarvan. Geen van beide oplossingen acht ik op het ogenblik mogelijk.

Wel moge opgemerkt worden, dat men in Nederland — welks kieswet tot grondslag en voorbeeld van ons kiesreglement heeft gediend — beide stelsels voor de restzetelverdeling heeft aanhouden: dat van het grootste gemiddelde voor collega's met negentien of meer plaatsen en dat van het grootste overschot voor colleges met minder dan negentien plaatsen. Dit laatste systeem zou dus, als men consequent het Nederlandse voorbeeld gevolgd had, voor de Antillen hebben moeten gelden. Nu het Kiesreglement aan de orde is, komt het mij gewenst voor, de m.i. gemaakte fout in deze te herstellen.

Het gaat niet aan om een groep van 2500 burgers op Curaçao door een slecht systeem van restzetelverdeling achter te stellen bij een veel kleiner aantal burgers van Bonaire en van de Bovenwinden, terwijl deze fout door het overgaan op een beter stelsel te corrigeren zou zijn.

Vijf en zeventig procent

Merkwaardig is, dat de Regering gemeend heeft om te moeten voorstellen, dat een lijst niet voor een restzetel in aanmerking kan komen, als de lijst niet tenminste vijf en zeventig procent van de kiesdeler heeft behaald.

In de toelichting is dienaangaande het volgende te lezen:

„Ook de Nederlandse Kieswet houdt thans een bepaling in, welke ten doel heeft kleine partijen, welke veelal een standpunt innemen van voorbijgaande aard, dikwijls beinvloed door tijd, plaatselijke omstandigheden of bijzondere belangen, te weren ten gunste van grotere partijen, welke een geestesstroming van blijvende betekenis vertegenwoordigen. De in Nederland gestelde eis, dat een partij om voor een restzetel in aanmerking te kunnen komen de kiesdeler moet hebben behaald, komt voor de Nederlandse Antillen te zwaar voor. De eis wordt daarom gesteld op 75 procent van de kiesdeler."

Deze toelichting trekt de verhoudingen welkomen scheef. In de eerste plaats moge opgemerkt worden, dat in Nederland de genoemde eis alleen voor de Tweede Kamer geldt, een college van 150 zetels, zodat, als een partij de kiesdeler niet haalt slechts 0,67% van de kiezers zonder de door hen gewenste vertegenwoordiging blijft. Voor de Antillen — met zijn buitengewoon klein aantal zetels: 8 en 12 — betekent de eis van 75%, dat een groep, om vertegenwoordigd te worden op Aruba tenminste drie-vierde van één-achtste, dat is dus 9,375%, van de stemmen behaald moet hebben en op Curaçao 6,25%. De verhoudingen zijn dus wel zó anders, dat een vergelijking als door de Regering gemaakt, in genen dele opgaat. Bovendien — en dit heeft de Regering waarschijnlijk geheel over het hoofd gezien — heeft het stellen van de eis van 75% van de kiesdeler **in het stelsel van het grootste gemiddelde** geen zin, wat moge blijken uit het volgende.

De „strijd om de restzetel" gaat ten slotte altijd tussen de grootste en de kleinste partij. Teneinde de berekening niet al te ingewikkeld te maken, wordt hieronder aangenomen, dat de overige partijen hun zetels hebben toegewezen gekregen en dat er géén stemmen teveel waren bij deze toewijzing. Stelt men dan het aantal zetels, dat de grootste partij op dat ogenblik heeft **n** (dus vóór de toewijzing van de laatste restzetel), dan is het percentage van de kiesdeler, dat de kleinste partij nodig heeft om de restzetel te verkrijgen tenminste gelijk aan:

$$\frac{(n + 1)\ 100}{n + 2}$$

Heeft de „grootste" partij één zetel, dan heeft de kleinste partij dus nodig 67%; heeft de grootste partij reeds 2 zetels, dan heeft de kleinste partij nodig 75%. Toepassing van de formule geeft verder bij drie zetels 80%, bij vier: 83%, bij vijf: 86% (afgerond).

Het eerste geval zal zich waarschijnlijk wel nooit voordoen, het zou nl. betekenen, dat er of op Curaçao of op Aruba alleen eenmans-partijen zouden zijn. In de praktijk eist het stelsel van het grootste gemiddelde dus toch al 75 of meer procent van de kiesdeler, zodat het stellen van de eis van 75 niet alleen overbodig is, maar nog misleidend bovendien. De eis kan gerust weggelaten worden.

Belangrijk

De zg. achtergrond van de eis van 100% van de kiesdeler in Nederland kan voor de Antillen moeilijk serieus overgenomen worden. De partijen hier vertegenwoordigen slechts zeer vage „geeststromingen" (op de K.V.P. na). Beziet men de programma's van de beide grote partijen van Curaçao, zijn daarin weinig principiële verschillen te bemerken. En zeker zijn er geen principiële verschillen tussen deze partijen en verschillende kleinere. De praktijk maakt meestal uit, hoe een partij zijn aanhangers bij elkaar krijgt en/of houdt.

De vergelijking met Nederland gaat te minder op, omdat de on-evenredige verhouding in de Staten het moeilijk maakt om op grond van de aangehaalde redenen te verklaren waarom 2500 kiezers van Curaçao niet vertegenwoordigd zouden moeten worden tegenover 1955 op Aruba en nog kleinere groepen op Aruba en de Bovenwinden wèl.

Belangrijk is echter, dat de Regering stelt, dat de vergelijking met Nederland niet opgaat en dat de Nederlandse eis hier te zwaar zou zijn.

Nu ik aangetoond heb, dat het stellen van de eis van 75% een slag in de lucht is, zit er voor de Regering niets anders op dan konsekwent te blijven en ht stelsel van het grootste overschot in te voeren. **Het stelstel van het grootste gemiddelde is voor de Antillen te zwaar!**

Wèl garantie

Hierbij komt nog een ander aspekt naar voren. Gaat men over op het stelsel van het grootste overschot, dan moet er wel een bepaald minimum gesteld worden. Het is de fout van de Regering, dat men dit niet heeft begrepen en een percentage van 75% wilde gebruiken bij het stelsel van het grootste gemiddelde, terwijl zo'n percentage alleen zin heeft bij het stelsel van het grootste overschot!

In Nederland eist men 75% van de kiesdeler om in aanmerking te komen voor een restzetel bij dit stelsel.

Deze eis is voor de Antillen te zwaar, om dezelfde redenen als hierboven reeds verscheidene malen genoemd. Een principieel juiste eis zou zijn: een partij komt eerst dan in aanmerking voor een restzetel **als tij tenminste de helft plus één van het aantal kiesgerechtigden van het eilandgebied de Bovenwinden behaald heeft.**

M.i. is dit, gekoppeld met het systeem van het grootste overschot, een juiste oplossing van het probleem om in de praktijk uitvoering te geven aan de eis, gesteld in de Staatsregeling, van evenredige vertegenwoordiging.

Zwaar verminkt

Zoals in het voorgaande is aangetoond, is in ons bestaand Kiesreglement het Nederlandse systeem ten aanzien van principiële punten niet gevoygd, integendeel. Vorige wetgevers hebben het Nederlandse voorbeeld niet gebruikt, het daarentegen verkeerd toegepast en verminkt in onze regeling overgenomen.

Juist omdat de Antillen voor de Staten geen evenredige vertegenwoordiging kennen had men — en moet de Regering ook nu — beter op de ratio van het Nederlandse stelsel moeten letten, teneinde ook op de Antillen een zoveel mogelijk billijke en dus democratische verdeling van zetels te verkrijgen.

Ik moge de Regering en mijn collega's volksvertegenwoordigers aanraden de zaak **principieel** te bezien opdat in de **praktijk** ons kiesstelsel zo goed mogelijk worde! Aldus de heer Van der Hoeven in zijn uiteenzetting n.a.v. het door de regering ingediende nieuwe Kiesreglement.

C.C.C.-KWARTIERTJE

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje van hedenavond om 9 u 15 zal Prof. Dr. G. Stuigeling een causerie houden over het boek van Piet Marugg, „Week-end pelgrimage" en over de schrijfster Miep Diekman.

Aankomst Santa Paula

Willemstad. — Naar wij vernemen komt de Santa Paula op vrijdag 14 maart a.s. op Curaçao aan en vertrekt dezelfde dag naar Aruba.

Het Antilliaanse Staatsburgerschap

Men schrijft ons: De heren Braam en Finck, leden van de Staten van de Nederlandse Antillen en Surinaamse Rijksgenoten, doen braaf mee aan de pogingen van de huidige Regering om de Nederlandse Rijksgenoot, de journalist A. de Wit, zonder vorm van proces en dus in flagrante strijd met de rechten van de mens, uit de Nederlandse Antillen te verwijderen.

Hun partij- en landgenoot Comvalius, lid van de Eilandsraad van Curaçao, kon het echter niet over zijn hart verkrijgen aan deze samenspanning mee te doen, want toen in evengenoemde Raad gestemd werd over de motie, die het bewuste uitzettingsbevel sterk afkeurde, verdween hij naar de koffiekamer.

Het is algemeen bekend, dat zeer vele Surinamers op de Nederlandse Antillen het helemaal niet eens zijn met de houding van de heren Braam en Finck en hun mening niet onder stoelen of banken steken, met het gevolg, dat de heren Surinaamse Statenleden zich nu plotseling gedrongen voelen vragen aan de heer minister van Justitie te richten, om tot afschaffing van depositogelden voor Nederlanders en Surinamers te geraken.

Het is echter in dit geval zeer duidelijk, dat zij òf gewetenswroeging hebben gekregen, òf nattigheid bij hun kiezers voelen en zich dus in bochten gaan wringen om hun eerst ingenomen volkomen foutieve houding enigszins te herstellen.

Ik vraag mij echter af, waarom beide heren niet liever bij de Regering aandringen op spoedige behandeling van het ontwerp „Landsverordening houdende regeling van de toelating tot en de uitzetting uit de Nederlandse Antillen".

Op dit ontwerp landsverordening hebben de Staten in dato 27 juni 1957 verslag uitgebracht en in dit voorlopig verslag wordt **algemeen** (dus door **alle** partijen) toegejuicht, dat Nederlanders, die gedurende langer dan 12 jaar onafgebroken in de Nederlandse Antillen zijn toegelaten geweest, krachtens vergunning, van rechtswege toelating tot de Nederlandse Antillen hebben, zodat aan hun toelating geen verdere voorwaarden verbonden kunnen worden.

Durven beide Statenleden soms niet de door hen gesteunde Regering te vragen één in juni 1957 door alle volksvertegenwoordigers toegejuichte wettelijke regeling te willen afhandelen? En waarom vragen zij slechts, dat Nederlandse en Surinaamse Rijksgenoten 15 jaar (dus geen 12 jaar) op de Antillen gevestigd moeten zijn om vrijgesteld te worden van de betaling van depositogelden?

Komaan, heren Surinaamse Statenleden, doet uw best om bovengenoemde wettelijke regeling er door te krijgen en iedere Nederlandse en Surinaamse Rijksgenoot wordt na 12 jaren vestiging op onze eilanden Antilliaans Staatsburger. Dat Adriaan de Wit reeds 17 jaren op Curaçao vertoeft, mag bij u zeker geen bezwaar zijn om zeer velen van uwe landgenoten dit Antilliaanse Staatsburgerschap te onthouden.

Ph. J. Evertsz

VERLOOFD
Myrna Hirschfeld
met
Ronny Vette
Curaçao 8-3-'58

Aanrijdingen

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren drie lichte aanrijdingen met een totale schade van ƒ 40.— en een zwaardere aanrijding met een schade van ƒ 200.—.

POLITIE JOURNAAL

Willemstad. — De politie deelde gisteren 34 p.v.'s uit en verleende 18 maal assistentie.

—:—

Washington. — President Eisenhower heeft de Sjah van Perzië uitgenodigd voor niet officieel bezoek aan Washington tegen het eind van juni, aldus heeft het Witte Huis bekendgemaakt.

Filmavond club J.P.F.

Willemstad. — Op donderdag 13 maart e.k. om 20.00 uur zal in club J.P.F. een filmvoorstelling plaats muzikaal voorfilmpje, waarna als hoofdfilm, een engelse rolprent getiteld: „DE MISLUKTE BANKROOF", met Holl. onderschriften.

De bezetting van de rollen geschiedt door eerste klasse artisten.

In verband met de lengte van de film — plm. 3 uur — zal er om precies de hierboven aangegeven tijd begonnen worden.

Leden van samenwerkende verenigingen alsmede introducé's zijn van harte welkom. **KINDEREN WORDEN NIET TOEGELATEN.**

—:—

Brussel. — Tijdens de wereldtentoonstelling bij Brussel zal men met hefschroefvliegtuigdiensten tot vlak bij het tentoonstellingsterrein kunnen komen.

Zo begroette Koningin Juliana haar oudste dochter, toen deze uit de West in Nederland terugkeerde.

Indiase miljonair van zwendel beschuldigd

Nieuw Delhi. — De Indiase politie heeft de 35-jarige multimiljonair Moendhra gearresteerd op beschuldiging van zwendel. Moendhra, die in de afgelopen paar jaar veel aandelen in verscheidene grote, vroegere Britse ondernemingen heeft gekocht, is onlangs genoemd tijdens een onderzoek, dat de regering heeft laten instellen naar investering van de genationaliseerde levensverzekeringmaatschappij die Moendhra beheerst.

De minister van financiën, Krisinamasjari, is de vorige week afgetreden, nadat een juridische commissie had uitgemaakt dat de levensverzekeringmaatschappij haar geld niet goed had belegd.

Poging tot verhoging kwaliteit veevoer in Puerto Rico

San Juan. — Het bureau voor Domeinbeheer op Puerto Rico heeft het voornemen om binnenkort meer dan 12.000 acres grond die ongeschikt zijn voor gewassen, maar goed voor weideland, te bestemmen voor de veeteelt.

Dit plan is een poging om zowel de kwaliteit als de oogst van veevoeder op het eiland te verhogen. De dienst Domeinbeheer is van plan geschikte ras-exemplaren in te voeren welke weer zo goedkoop mogelijk aan individuele boeren zullen worden verkocht. Reeds zijn gunstige resultaten bereikt.

Landingsrechten in Jamaica afgeschaft

Kingston. — De Wetgevende Vergadering van Jamaica heeft onlangs met algemene stemmen een wet aangenomen waardoor de z.g. landingsrechten worden afgeschaft. Dit betekent dat toeristen niet meer de landingsrechten van 10 shilling behoeven te betalen. Deze belasting vormde een hinderpaal voor de ontwikkeling van het toeristenverkeer en aangezien de opbrengst niet evenredig was met de kosten zal deze wet ook zekere repercussies wegnemen met betrekking tot het heffen van landingsrechten door andere landen.

Vraag naar stookolie door koude weer toegenomen

Pittsburg. — Volgens de Gulf Oil Corp. is er thans reden om de vooruitzichten der olie-industrie met meer optimisme te bezien. Naar de mening van deze maatschappij is een verlaging van de prijzen van ruwe olie onnodig en niet gerechtvaardigd. De voornaamste redenen voor dit grotere optimisme zijn het koude weer in de vorige maand, dat de vraag naar stookolie heeft doen toenemen en geleid heeft tot een daling van de voorraden, voorts de beperking van de produktie der raffinaderijen en de beperking van de produktie van ruwe olie. Zolang de voorraden op een realistisch peil blijven, aldus de Gulf Oil Corp., is het niet nodig de prijs van ruwe olie te verlagen.

—:—

Moskou. — Een groep circusartiesten, zangers, dansers en musici is uit Moskou vertrokken om op te treden voor Russische geleerden, die op een ijsschots in het Noordpoolgebied verblijven.

Albert Kuyle overleden

Utrecht. — Dezer dagen is in het Diaconessenhuis te Utrecht de letterkundige Albert Kuyle aan een maagbloeding overleden. De schrijver was thuis onwel geworden, waarna hij naar het ziekenhuis was overgebracht. Vorig jaar was Albert Kuyle enige maanden ziek geweest. Daarvan was hij echter geheel hersteld.

Dichter, proza-schrijver en pamflettist

Albert Kuyle was de schrijversnaam voor Louis M. A. Kuitenbrouwer, die, 27 februari 1904 te Utrecht geboren, daar reeds op 16-jarige leeftijd in de journalistiek ging en als jongeman oprichter werd van de uitgeverij „De Gemeenschap" van het gelijknamige tijdschrift der katholieke jongeren. In die jaren was hij enige jaren redacteur, totdat hij na een controverse in de boezem van de redactie in 1934 „De nieuwe Gemeenschap" stichtte.

Kuyle muntte vooral in die jaren uit door zijn sterke opmerkingsgave, die hem in staat stelde een sterk visioneel proza te schrijven. Hij was ook een handig, bijwijlen bezield pamflettist — zijn „Hagel"-rubriek in De Gemeenschap kreeg een zekere faam — en had de betekenis als dichter, vooral wegens de bewerking van het visuele element in de lyriek. Tenslotte was hij een levendig reisbeschrijver; als zodanig en ook als romanschrijver was hij echter meer een goed waarnemer van details dan een man, die het vermogen tot brede compositie bezat.

Kuyle debuteerde in 1924 met de verzenbundel „Seinen", drie jaar later gevolgd door „Songs of Kalua". Toen al had hij zich tot het verhalend proza gekeerd, waarin hij een zeker in die jaren onbetwist meesterschap bereikte. Achtereenvolgens verschenen: De zeiltocht (1925), Van Pij en Burnous (samen met Albert Helman) (1927), De Bries (1929), de romans „Harten en Brood" (1933) en Jonas (1934), de bundel polemieken en pamfletten „Alarm" (1934), de bundels reisschetsen „Tussen Keulen en Parijs" (1934), „Het land van de dorst (1935) en „Rond een blauw meer" (1936), de vruchten van reizen door Italië, Zuid-Europa en Afrika.

In de dertiger jaren, toen Kuyle op het hoogtepunt van zijn activiteit stond, karakteriseerde het maandblad „De Stem" de pamflettist eens als „dapper maar klein". In het algemeen kon men toen reeds deze karakteristiek verdiend achten: Kuyle had een onbetwistbaar natuurlijk talent, een onmiskenbaar zuiver taalgevoel, dat hem bijna moeiteloos de woorden deed vinden, die hij moest gebruiken om ontvangen indrukken vast te leggen. Dat was zo in zijn scheldproza, dat hij, zoals na Multatuli niemand in Nederland meer, tot zijn gebruiksgoed maakte, maar ook in zijn gedichten, waarin zijn woord altijd raak gekozen was en de toon aangepast bij het onderwerp dat hem inspireerde. Het ontbrak hem klaarblijkelijk aan een voldoend concentratievermogen, dat ook bij zijn uitgesproken gaven voor werk van bredere allure een langere adem nodig geweest was.

De houding van Kuyle in de jongste oorlog is er oorzaak van geweest, dat hij na een schrijfverbod van tien jaar vrijwel uit de aandacht was verdwenen.

De produktie van olie in de vrije wereld

Tulsa. — In december is de produktie van ruwe olie in de vrije wereld toegenomen, waarmede er een einde kwam aan de produktievermindering, die sedert midden-1957 aanhield. De totale wereldproduktie beliep gemiddeld 15.339.100 barrels per dag. Van deze hoeveelheid werden in de Verenigde Staten 6.929.000 barrels per dag geproduceerd, en 8.410.100 barrels per dag in andere vrije gebieden.

Produktie ruwe olie in V.S. gedaald

New York. — De produktie van ruwe olie in de V.S. heeft volgens het American Petroleum Institute in de week tot 28 februari gemiddeld 6.841.000 barrels per dag bedragen tegen 7.519.000 barrels per dag in de overeenkomstige weekperiode van het vorige jaar.

—:—

Boedapest. — Het Hongaarse instituut voor vogelkunde gaat, blijkens een bericht van de Unesco een archief aanleggen van bandopnamen van de zang der verschillende vogels.

Te Prijs is een Montessori-school geopend, waar men de leerlingen o.m. onderricht geeft in bakken en braden. Wat er van de flensjes en beafstukken terecht komt, vermeldt de geschiedenis niet!

Archeologie wetenschap en ook liefhebberij

II

Een balsa-pontonbrug zoals Victor von Hagen ze gebouwd heeft in Peru als verbinding van de grote oude heerbaan.

(Van een bijzondere medewerker)

Heyerdahl beschikte over vele ruilgoederen en dollars en daarmee heeft hij op veel groter schaal opgravingen kunnen doen dan zijn voorgangers. De resultaten komen mij vrij pover voor, maar hij doet krampachtige pogingen om de indruk te wekken, dat hij enorme vondsten heeft gedaan. Hij weet uit te zoeken dat de burgemeester en zijn familie de laatste overgebleven stam der Langoren vormen, degenen die de enorme beelden moeten hebben gehakt en opgericht. Hij zet hen aan het werk in de uitgedoofde vulkaan Rano Araku om met de stenen beitels, die er in massa gevonden zijn, een nieuw beeld te hakken. De mannen voeren vreemde ceremoniën op, de avond vóór zij aan het werk gaan en hakken de contouren van een beeld uit de rotswand. Verder dan een paar centimeter diepte komen zij echter niet, dan wordt de steen te hard. Heyerdahl haalt hen verder over een beeld te transporteren en weer op te richten op het verhoogde platform in het Anakenadal, waar de eerste koning Huta Matua zijn residentie gehad heeft. Het oprichten moest geschieden zonder moderne techinsche hulpmiddelen. De burgemeester leidt de werkzaamheden en met behulp van 'n paar boomstammen, die als domme-krachten dienst doen, en een grote hoeveelheid puin en stenen om de kolos te onderstoppen, gelukt het de Paaseilanders het beeld weer staande te krijgen. Hier is dus een onomstotelijk bewijs geleverd over de gevolgde werkmethode, maar men wist reeds lang uit berekeningen en vondsten ter plaatse, hoe de beelden verplaatst en gericht werden. Trouwens iedere steenhouwersbaas had Heyerdahl kunnen vertellen hoe men met behulp van stophout, rollen en dommekrachten een steen van wel twintig ton kan verplaatsen. Als men er maar de tijd voor neemt en de Paaseilanders hadden de tijd.

Heyerdahl ontdekt ook oude schriften, waarin de inboorlingen al van vader op zoon copieën van hun oude schrift hadden geschreven. Maar de taal ontcijfert hij niet, evenmin vindt hij een rongorongo, de houten plankjes waarop het oorspronkelijke schrift gekerfd is geweest. De ontdekking van de taal wordt hem juist voor de neus weggekaapt door de Duitse jonge filoloog Thomas S. Barthel. Wèl weet hij de geheimen te onsluieren van de grotten, die veel oude families bezitten. De grotten zijn practisch onvindbaar en worden bewaakt door de Aku-Aku, de geesten der voorouders. In die grotten bevinden zich heel merkwaardige stenen beeldjes, die nooit eerder gevonden werden. Maar al zijn deze vondsten nog zo belangrijk, waarom moet Heyerdahl zo aanstellerig doen over zijn penetratie in de grotten, over zijn zelf bedacht magisch ritueel, waarmee hij de inboorlingen om de tuin leidt, terwijl hij zelf proest van het lachen, waarom moet hij zichzelf laten benoemen tot de grote Langoor uit Noorwegen, eigenlijk tot afstammeling van de eerste koning Hota Matua, die toch ook blank was, blondrossig haar en een weelderige baardgroei gehad moet hebben. Overigens vindt men geen goede documentatie en gebrekkig foto-materiaal over de mysterieuze stenen beeldjes uit de grotten. De inheemse burgemeester is waarschijnlijk de enige geweest, die Heyerdahl door had. Hij lokt hem na alle mogelijke chicanes van de avonturier naar zijn familiegrot, waar hij niets dan namaak kitsch-beelden heeft neergezet.

De mooiste archeologische vondst van Heyerdahl is waarschijnlijk de opgraving van de versterkte stad Moronga Uta op 't eiland Rapaiti geweest. Een dergelijk verlaten en door struiken en mos begroeid oord was nooit eerder in de Stille Zuidzee gevonden. Maar ook hier overwegen weer de romantische verhalen over stakende arbeiders en vrouwen, die hun luie mannen in de steek laten om zelf de houweel en de spade ter hand te nemen. Heyerdahl had beter gedaan zijn verslag wat zakelijker, meer nuchter en exact te houden om meer aandacht te besteden voor de werkelijk wetenschappelijke vondsten, maar ja, dan bereikte Aku-Aku waarschijnlijk geen millioenen-oplaag.

Ceram, nog meer populair

C. W. Ceram, die met zijn boek „Goden, graven en geleerden" veel heeft bijgedragen tot de popularisatie van de archeologie — na Emile Ludwig's boek over Schliemann schreef hij een groot samenvattend epos over veelal vergeten onderzoekers — heeft nu een rijk geïllustreerd supplement bij zijn boek gemaakt. 4) Met tal van oude gravures en foto's geeft hij een nog duidelijker beeld van de verrichtingen die door de archeologen in de loop der eeuwen zijn verricht. Hij behandelt zoals in zijn oorspronkelijk boek achtereenvolgens Pompeï, Herculaneum, Griekenland en Kreta, Egypte, Babel en Ninivé en tenslotte Mexico. De tekst bestaat uit uitvoerige, doorlopende bijschriften en men leest het nog meer dan het oorspronkelijke boek als een sensationele detective omtrent het naspeuren van oude culturen.

De gorilla ontdekt

Overigens maakt Ceram school. Steeds meer compilators houden zich bezig met het schrijven van avonturen-boeken omtrent ontdekkingen en verloren beschavingen. Paul Hermann deed een boek het licht zien „De lokroep van het onbeonbekende" 5), waarin hij ontdekkingstochten sedert de middeleeuwen beschrijft. De reizen van Columbus, de verovering van Mexico, de herkomst van de Inca's, de reizen van Cook en de ontdekking van Paaseiland, de doorkruising van de Sahara en de openlegging van binnenlanden van Afrika worden er in behandeld. En alsof de mensen nog niet voldoende zijn.... Herbert Wendt volgde Noach, 6) nadat hij eerst Adam gezocht heeft, en beschreef de ontdekking van de dierenwereld. Hij speurde naar de oerossen in Europa, vastgelegd door prae-historische kunstenaars in de grotten van Lascaux en Altamira, hij volgde Maria Sybille Miriam op haar wonderlijke tochten en geeft Humboldt's beschrijvingen van de vreemde dieren in Zuid-Amerika. Karakteristiek voor de stijl is: „Door een dicht, bedompt tropisch woud, vervuld van moddergeuren, loopt een jonge verwende wereldstadbewoner naar een monster te zoeken, dat ergens in deze wildernis moet leven. Hij wordt tot deze onderneming alleen gedreven door zijn overtuiging dat de geleerde slechts één meesteres mag dienen — de waarheid. Hij kent de legende, de geruchten en afschrikwekkende verhalen over het dier, dat hij op het spoor is, maar hij vertrouwt ze niet. Want hij weet, dat de mens maar al te zeer geneigd is onmenselijke demonen te verzinnen om het demonische in hemzelf te excuseren. Dan klinken plotseling doffe geluiden uit het struikgewas, enorme vuisten trommelen op een behaarde borst, het ondergrondse Afrika van de gruwel-sprookjes schijnt te ontwaken — William Reade ontmoet het dier, dat hij zocht en kan nu nagaan wat waarheid en legende is. Hij ontdekt de gorilla ..." „En bent U dan nog bang voor de zeeslang of de verschrikkelijke sneeuwman?

En wie verder wil op het pad, waar de geoloog, de zoöloog en de archeoloog in avontuurlijke gedaante elkaar ontmoeten, Leonard Cortrell heeft een uitvoerige geschiedenis van de opgravingen in Egypte geschreven „De bergen van de Pharao". 7) Ook dit boek is in zeer populaire stijl geschreven, maar de verdienste is dat het goed gedocumenteerd is. Cortrell beschrijft de rooftochten naar de Koningsgraven en toont aan hoe ongeveer alle naties aan de reusachtige metselwerken geknaagd en gehakt hebben. Hij beschrijft de opening der mastaba's door rovende stammen en door geleerden, de onderzoekingen met het pennemes en met behulp van dynamiet, hij tekent de vondsten van rijke schatten en de ontgoochelingen, kortom hij weet de belangrijke maar vooral de sensationele daden der onderzoekers samen te vatten.

Langzamerhand komen wij alles te weten; haast alle culturen zijn bijgezet op kunstdrukpapier en in kleurendruk in de etalages der boekhandels, zoals Jan Engelman het onlangs formuleerde. En om te zoeken naar dat wat wij nog niet weten, speurt een leger van opgravers verder, overal in de wereld waar eerder mensen gewoond hebben, om te verhalen van de grootheid hunner daden.

4) „Götter, Gräber und Gelehrte" C. W. Ceram. Uitgave Rowohlt Verlag, Hamburg.
5) „De lokroep van het onbekende", door Paul Hermann. Uitg. W. de Haan N.V., Zeist.
6) „Ik volgde Noach" door Herbert Wendt. Uitg. W. de Haan N.V., Zeist.
7) „De bergen van Pharao" door Leonard Cortrell. Uitg. Bezige Bij, Amsterdam.

Derde Amerikaanse atoomduikboot in Engeland aangekomen

Portland. — De derde en nieuwste Amerikaanse duikboot die door atoomkracht wordt voortbewogen, de „Skate" is te Portland in Engeland aangekomen, na de kortste tijd te hebben genomen voor de oversteek over de Atlantische Oceaan.

Gezagvoerder J. F. Calvert zei bij aankomst, dat de reis gemaakt is in acht dagen en elf uren.

Deze snelheid is, naar men aanneemt, nog nimmer door een duikboot op dit traject gemaakt.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

31—38 Eric is zich volkomen bewust van het feit, dat hij geheel in de macht van Tugwal en zijn knechten is. Er is niets waarmee hij de despoot schaakmat kan zetten. Met een snijdende stem vraagt Tugwal: „Ken je de vrouw beneden?" „Nee", geeft Eric kortaf terug en voegt er hatelijk aan toe: „Het is jammer dat ik hier niet meer levend uit zal komen, want dan kon ik, al was het alleen maar voor wat je dat arme meisje hebt gedaan, je er eens ongenadig van langs geven!" Tugwal heeft zichtbaar moeite, zich in bedwang te houden en geeft een teken aan een paar beulsknechten. Deze grijpen Eric en binden hem aan een eigenaardig gevormde paal vast. „Voor de laatste maal", snauwt Tugwal dreigend, „wat is het geheim van de helm?" Er komt een vreemde roekeloosheid over de Noorman. Als ik dan toch moet gemarteld worden, denkt hij, en het einde de dood is, zal ik er het mijne nog van hebben en deze ellendige kerel dwars zitten tot mijn laatste ademtocht. Hij lacht Tugwal in zijn gezicht uit en zegt temend: „Ik weet er alles van, alles wat jij zo graag wilt weten, maar ik zal wel wijzer zijn, het jou aan je neus te hangen". Rood van drift springt Tugwal op en schreeuwt, machteloos van woede: „Dat wil ik dan wel eens zien!" „Ja," knikt Eric, „je ziet maar hoor. Maar, weet je, ik ben dol op geheimen...... om ze te bewaren!" Snakkend naar adem valt Tugwal in zijn zetel terug. Hijgend stottert hij: „de, de ijzers, vooruit!"

Met een uiterst vriendelijke blik staat Eric hem aan te staren en de man maakt in zijn razernij een beweging, alsof hij Eric aan wil vliegen. Op dit moment komt een krijger haastig binnen en fluistert Tugwal iets in de oren. Deze steekt zijn hand op en de kerels, die reeds doende waren, de ijzers uit het vuur te halen, staken hun bezigheid. De deur gaat open en gesteund door twee krijgers, die kennelijk beschaamd zijn over hun taak en medelijden hebben met hun gevangene, stompelt Orisia naar binnen. Haar blik valt op Eric, die nog aan de paal gebonden staat. Betekenisvol kijkt ze hem aan, als ze naar voren treedt. Tugwal wenkt driftig met zijn hand.

„Breng haar hiernaast", beveelt hij, maar het meisje is hem voor. Terwijl haar blik die van de Noorman vasthoudt, stoot ze haastig uit: „Het geheim van de helm zit in het vizier".

DE GIDS VAN VERONA

(Van een correspondent te Rome)

Dit is de legende: het korte leven van de gelieven van Verona, Romeo en Julia, hoe hun wensen verijdeld werden door een oude vete tussen beider families, hoe zij in het geheim huwden en tenslotte door een tragisch spel van vergissingen de dood vonden aan de ene tombe, die later het symbool der verzoening werd der elkaar bestrijdende geslachten.

Uit het legendarische volksverhaal schiep Shakespeare de figuren van Julia en Romeo en een der monumenten in de liefdeshistoriën van het mensdom. Later werd maestro Verdi hierin zijn opvolger.

Dit is de traditie: tegen het einde der middeleeuwen verlieten de Kapucijnen hun oude klooster te Verona. Onder een gewelf nabij de hof bleef een ruw gehouwen antieke sarcofaag achter. Hier hebben op den duur de Veronezen het graf „Giulietta" gelokaliseerd. En zoals in Rome de verliefden samen drinken uit de Fontana di Trevi, zo plachten zij, op de verhoopte bezegeling van hun verbond, die in Verona op vrijersvoeten gingen, in maanlichte avonden de kloosterhof over te steken en een ogenblik neer te zitten op de plaats waar Giulietta en Romeo elkaar weervonden in de dood.

In 1936 kwam de 43-jarige Ettore Solimani als een berooid en ogenschijnlijk mislukt man terug uit Abessinië. Het gemeentebestuur van Verona gaf hem een baantje als bode en belastte hem met de bewaking van het voormalige Kapucijnenconvent. Na een jaar had Ettore schoon genoeg van het verwijderen van papier en peuken, het bijvegen van de kloostergang en de vergeefse pogingen om te beletten dat toeristen hun namen op de muren krasten en potloodden. Voortaan verzamelde hij een steeds wassend aantal landgenoten en vreemdelingen voor de hof en vertelde hun in het kort de sproke van Giulietta en Romeo. Hij sprak rustig, niet ongevoelig en persoonlijk, en in zijn verhaal klonk iets door van het algemeen menselijk gevoel, dat het leven afscheid nemen betekent van al wat men op aarde bemint. Daarna opende hij het hek en liet de bezoekers stil binnen in de tuin. Hij leidde elk paartje afzonderlijk in de kelderachtige ruimte, waar een diffuus licht de contouren van de sarcofaag vervaagt. Met ontbloot hoofd en op fluisterende toon verzocht hij hun elkaar de rechterhand te geven en een „pensiero d'amore" een liefdesgedachte te denken. Het brengt dat geluk, zei hij.

Geridderd door de president

Hoeveel bezoekers de gids in de ruim twintig jaren naar deze plek geleid heeft, weet hij, zelfs bij benadering, niet meer. Maar sentimentele Duitsers, harde Latijnen, Amerikaanse zakenlui, Engelse feministen, Wanderburschen, miljonairs en filmdiva's, hij wist ze allen onder een hoedje te vangen. Daar bleef het niet bij. Thuis gekomen schreven velen hem om hem te bedanken; er waren er ook die daarbij wat van zichzelf vertelden; er waren er zelfs die hun moeilijkheden openbaarden en om raad vroegen. Ettore heeft het grootste deel van zijn overvloedige fooien aan schrijfpapier en postzegels uitgegeven. Hij antwoordde immer en hij werd een soort leken-biechtvader van talrijke eenzamen. Hij is meer geweest dan een wat dichterlijke charlatan of een jongleur met romantische illusies. In zijn lange praktijk heeft hij leren zien in het, naar Sint Augustinus' onrustig blijvende mensenhart.

Het einde van de oorlog vond de kloostertuin en het grafgewelf zwaar door bommen beschadigd. De stad heeft alles weer gerestaureerd en de stroom der bezoekers was groter dan ooit.

Nu heeft de zandloper van de tijd Ettore's laatste pensioenstorting geregistreerd en de ambtelijke maat is vol. Maar voor hij dezer dagen zijn ambteloos leven inging, heeft de President der Republiek hem onderscheiden, niet met de bij bodes gebruikelijke bronzen of hooguit zilveren medalje maar met het ridderschap van de enige orde die het na-oorlogse Italië kent. Op zijn visitekaartje prijkt de schone titulatuur „Cavalier Ettore Solimani, Segretario di Giulietta". Een filmmaatschappij bood hem een contract aan, maar Solimani weigerde. Zijn dienstverband met de gemeente is beëindigd, maar met Romeo's Giulietta niet. Thuis ligt in klappers de correspondentie van twintig jaar die zijn meesteres door zijn hand met zovelen voerde. Il Cavaliere Ettore gaat nu zijn memoires schrijven. Bovendien hij kan niet scheiden van Verona, van het vroegere klooster, — en van het graf van Julia, dat hij als Shakespeare en Verdi, van een schimmige legende verhief tot een nieuwe werkelijkheid.

In Parijs verloren boek met schetsen

Tekeningen op zoek naar hun tekenaar

on a perdu un dessinateur...
qui retrouvera l'auteur?

Vondst van boekhandelaar

(Van een medewerker in Nederland)

Op spectaculaire wijze hebben de Franse drukkers een speurtocht ondernomen naar een onbekende buitenlandse tourist, die in Parijs een serie frappante schetsen verloren heeft. Er is reden voor het vermoeden, dat de reizende tekenaar een Nederlander was.

Om hem op te sporen zijn enkele van zijn knappe reisschetsen gepubliceerd in „Caractère Noel", een bijzonder verzorgde uitgave die enigszins te vergelijken is met de Nederlandse uitgave „Autolijn", waarin de Nederlandse drukkers op Kerstmis hun grafische kunst demonstreren.

„Caractère" vertelt bij de gereproduceerde schetsen:

In augustus 1956 stond de boekhandelaar Marcel Rahir voor zijn zaak, quai Montebello 117, een sigaret te roken, uitkijkend naar iemand onder de zomerse stroom toeristen, die belangstelling kon hebben voor zijn zeldzame uitgaven. Opeens viel er uit een open wagen, die voorbijschoot, een schetsboek, en dit kwam neer voor de voeten van de boekenman. Toen hij het had opgeraapt was de auto al door de stoplichten heen .. Geen handtekening, geen enkele aanduiding waaruit viel op te maken wie dit twaalftal magistrale tekeningen van monumenten, op het papier gezet door een hand die bedreven is in het hanteren van de Flo'master, toekwam. alleen maar de namen van een reeks plaatsen, van Nederland uit tot Fontainebleau en Rambouillet, via Brussel en Parijs - wat er op schijnt te wijzen dat de kunstenaar al reizend architectuur-schetsen maakte.

Nu een eerste poging, ondernomen met behulp van „Point de Vue Images du Monde" geen succes heeft gehad, koestert „Caractère" de hoop, dat het met deze publicatie meer succes zal hebben. Bovendien heeft het nog een beroep gedaan op het Nederlandse „Drukkersweekblad". De „portefeuille op zoek naar zijn auteur" berust bij Jacques Hallé, 40 rue du Colisée, Parijs, telefoon BAL 77-50.

Hiernaast een der reproducties uit „Caractère Noel", de Martini-toren in Groningen.

Om een verdere indruk te geven van „Caractère Noël" citeren we enkele passages uit de bespreking, die het „Drukkersweekblad" er aan wijdt.

„Délices de l'imprimerie", de geneugten van het drukken, is de titel er van. Onder deze titel biedt het in rijke overvloed de geneugten van het plaatjes kijken. Als motto is gekozen: „in den beginne was het woord" de tekst vormt dus uitgangspunt, is de aanleiding tot drukken, tot illustreren. En zo kan men, al bladerend in het ongeveer 400 pagina's dikke album, zien hoe de Fransen kunnen drukken, hoe ze hun boeken illustreren, „hoe de stand is van hun reproduktietechniek, wat de Franse papierfabrikanten leveren".. „Men slaat het album dicht met de gedachte: er gebeurt toch wel wat in Frankrijk en wat er gebeurt is nog de moeite waard ook......."

★ ✯ ★

COSTA RICA, land met een kleine doch zeer belangrijke dollarmarkt

Nederlandse exporteurs besteden er nog te weinig aandacht aan

San José. — Costa Rica, met een oppervlakte van 48.500 km2, dus 1½ maal zo groot als Nederland en met een bevolking van circa 1 miljoen inwoners, is op één na de kleinste republiek van Midden-Amerika, doch zeker niet de minst belangrijke. Het land biedt goede mogelijkheden voor een gezonde economische ontwikkeling. De verschillende klimaatszones maken de aanplant en verbouw van een grote verscheidenheid van tropische gewassen en landbouwprodukten mogelijk, aldus lezen wij in „Economische Voorlichting".

Andere faktoren, die Costa Rica aantrekkelijk maken, zijn o.m. de relatief stabiele politieke verhoudingen; een gemiddelde levensstandaard, die hoger ligt dan in de overige Middenamerikaanse republieken; een betrekkelijk goede spreiding van het nationale inkomen; een relatief laag percentage analfabetisme (25%) en een behoorlijke gezondheidstoestand, waardoor het bevolkingsaantal zich in stijgende lijn beweegt.

In aanmerking genomen, dat import- en deviezen restrikties praktische niet bestaan en dat een groot assortiment van diverse produkten een gerede afzet vindt, behoeft het geen betoog, dat Costa Rica kan worden beschouwd als een kleine, doch belangrijke dollarmarkt, waaraan de Nederlandse exporteur over het algemeen nog te weinig aandacht besteedt. Van de totale invoer van 91 miljoen dollar in 1956, kwam 49.6% voor rekening van de Verenigde Staten, 8½% van West-Duitsland en 5.8% van het Verenigd Koninkrijk. Nederland nam met slechts 2.7% de zesde plaats in. Het moet mogelijk zijn, dit percentage in de naaste toekomst op te voeren.

Een agrarisch land

Costa Rica is in hoofdzaak een agrarisch land. De export — 63 miljoen dollar in 1956 — bestaat voor 90% uit koffie, bananen en cacao. Voorts worden manilla-hennep, rubber, levend vee, vlees, hout en enige andere produkten uitgevoerd. De produktie van rietsuiker, katoen, tabak, rijst, palmolie, zuivelprodukten, aardappelen, bonen en een aantal groenten- en fruitsoorten is nagenoeg geheel voor binnenlandse consumptie bestemd.

Hoewel ook in de toekomst het zwaartepunt van de agrarische voortbrenging op koffie, bananen en cacao zal blijven liggen, waarbij vooral de aanplant van koffie lijkt te zullen toenemen, is het waarschijnlijk, dat met name aan de produktie van suiker, rijst, vlees en manilla-hennep meer aandacht zal worden besteed. Ook kan een grotere produktie van bananen worden verwacht, nu naast de United Fruit Company, welke uitgestrekte plantages aan de Pacifickust bezit, ook de Standard Fruit Company aan de Atlantische kust met haar werkzaamheden is begonnen. De produktie van slachtvee, welke hoofdzakelijk in de provincie Guanacaste wordt bedreven, wordt als steeds waardevoller deviezen bron beschouwd. Uiteraard schept deze toegenomen economische aktiviteit grotere mogelijkheden voor de Nederlandse export in het algemeen en meer in het bijzonder voor produkten als insekticiden en kunstmeststoffen, die in Costa Rica reeds goed zijn ingevoerd en daar een uitstekende naam hebben. Als leverancier van landbouw-, irrigatie- en zuivelmachines, waarnaar in Costa Rica een vrij grote vraag bestaat, is Nederland nog weinig bekend, met uitzondering van een installatie voor de vervaardiging van melkpoeder, die er enige jaren geleden werd afgeleverd.

Nieuwe projekten

Het aantal plannen voor de uitvoering van nieuwe projekten is groot, doch de verwezenlijking wordt veelal door financieringsmoeilijkheden belemmerd.

Costa Rica is een klein land met beperkte middelen, dat voor zijn economische ontwikkeling de financiële en technische steun van het buitenland niet kan ontberen. Hiermede moet door de Nederlandse firma's die belangstellen in de levering van kapitaalgoederen aan dat land, wel rekening worden gehouden. In september 1956 verleende de Interbank een krediet van $ 3 miljoen voor de aankoop van werktuigen en machines voor de landbouw en de lichte industrie. Momenteel worden te Washington besprekingen gevoerd over een nieuw krediet van $ 3 miljoen voor hetzelfde doel. Omtrent het Franse aanbod tot het verlenen van kredieten tot een bedrag van $ 30 miljoen voor de aankoop van Franse machines en installaties, is nog geen overeenstemming bereikt.

Voor de bouw van een modern slachthuis bij Alauela werd kortgeleden een inschrijving geopend. Hoewel een Franse offerte bijzonder voordelig was, kan hierop niet worden ingegaan, daar gewenst werd, dat in de geboden betalingsfaciliteiten ook de lokale kosten zouden worden begrepen.

De plannen voor de installatie van een automatisch telefoonnet zijn reeds geruime tijd in studie. Van Duitse, Amerikaanse, Zweedse en ook Nederlandse zijde werd belangstelling getoond, doch de beslissing zal nog wel enige tijd op zich laten wachten.

Met de opvoering van de elektriciteitsproduktie worden goede vorderingen gemaakt. Het nieuwe elektriciteitswerk bij La Garita nadert zijn voltooiing en het volgend jaar zal een begin worden gemaakt met de bouw van een centrale bij Rio Macho op circa 45 km. van San José, waarvoor een kunstmatig meer van 60 km2 zal worden aangelegd. Besprekingen over de verlening van een Interbankkrediet van $ 4,5 miljoen zijn te Washington gaande.

Ook de uitbreiding en verbetering van het wegennet heeft de aandacht van de Regering. Aan de Pan American High wordt druk gewerkt. Zoals bekend, wordt een deel van de kosten door de Verenigde Staten gedragen, terwijl tevens wordt getracht een Interbank-lening te verkrijgen. Wellicht openen zich hier mogelijkheden voor de Nederlandse bruggenbouwers, die kontakt zouden moeten zoeken met lokale aannemersfirma's.

Over de oprichting van een televisienet met aansluiting op het Panamerikaanse netwerk, is kortgeleden veel gesproken, doch door gebrek aan middelen zal met de verwezenlijking van deze plannen nog wel enige tijd gemoeid zijn. Naar het schijnt wil de Regering de televisie in eigen hand houden, zodat een beroep op de reeds overbelaste Staatskas zou moeten worden gedaan.

De zo noodzakelijke modernisering van de havens van Puerto Limón (Atlantische kust) en Puntarenas (Pacifickust) is sinds geruime tijd in studie genomen. De verbetering van Puntarenas wordt het meest urgent geacht.

Het zag er enige maanden geleden naar uit, dat de oprichting van een cement-fabriek spoedig haar beslag zou krijgen, doch een beslissing is nog steeds niet genomen. De meest aantrekkelijke inschrijvers waren een Deense en een Noordamerikaanse firma.

Het bij de Wetgevende Vergadering ingediend projekt voor de oprichting van een olieraffinaderij is inmiddels ingetrokken.

De Ferrocarril Eléctrico al Pacífico de Staatsspoorweg van San José naar Puntarenas, zal waarschijnlijk binnenkort het gehele autobusverkeer in de hoofdstad en omgeving overnemen. Een groot gedeelte van het materiaal is verouderd en behoeft dringend vernieuwing.

Verder wordt gesproken over de modernisering van de Fábrica Nacional de Licores. De inschrijving is nog niet geopend.

In de particuliere sector bestaan plannen voor de uitbreiding van een bierbrouwerij en de oprichting van een moderne suikerraffinaderij.

Kleine lokale industrie

De Costaricaanse industrie is vrij onbetekenend. Er is een drietal bierbrouwerijen; een aantal leerlooierijen;een fabriek voor het inblikken van vruchten, groenten en visprodukten; een fabriek voor de verwerking van plantaardige vetten; voorts kleine suikerraffinaderijen; enige textielfabrieken (spinnerijen en weverijen); verf- en lakfabrieken; een fabriek voor de vervaardiging van stalen meubelen; diverse fabriekjes, waar goede houten meubelen worden gefabriceerd; ook worden sigaretten, voedingsmiddelen, confituren, zeep, touw, autobatterijen en schoenen geproduceerd. De binnenlandse industrie wordt gesteund door vrijdom van invoerrechten op machines en grondstoffen en hoge invoerrechten op concurrerende buitenlandse eindprodukten.

Over de delving van de bodemschatten valt nog weinig te zeggen. Sinds geruime tijd wordt nagegaan. of de aanwezige bauxiet- en olielagen een commercieel verantwoorde exploitatie mogelijk maken.

Zaken doen in Costa Rica

Het is moeilijk een opsomming te geven van de produkten, die op de Costaricaanse markt worden verkocht. In het algemeen kunnen alle consumptie-artikelen worden afgezet zij het dan, dat de invoer door de recente aanzienlijke verhoging van de invoerrechten enigermate wordt geremd.

In de machinesector komen vooral machines voor landbouw en zuivelindustrie in aanmerking.

Elektrische apparaten worden naar verhouding veel verkocht; vooral in de radio- en röntgenbranche heeft Nederland reeds het leeuwenaandeel van de markt. Aangezien dergelijke artikelen door de détailhandel op krediet moeten worden verkocht, spelen de door de Nederlandse exporteurs te verlenen betalingsfaciliteiten een rol van betekenis.

Vertegenwoordiging

De Nederlandse exporteurs, die zich voor de uitvoer naar Costa Rica interesseren, moeten over goede plaatselijke vertegenwoordigers of distributeurs beschikken. Het is nog steeds mogelijk betrouwbare firma's te vinden, die de Nederlandse belangen willen behartigen. Dit geldt ook voor de deelneming aan de veelvuldig voorkomende openbare inschrijvingen.

Tenslotte moge er nogmaals de nadruk op worden gelegd, dat persoonlijk bezoeken op hoge prijs wordt gesteld. De zg. „visiting firemen" kunnen zeer veel doen om een tanende uitvoer wederom nieuw leven in te blazen. De Costaricaanse importeur is soms zelfs geneigd met het plaatsen van een order te wachten, indien hij weet, dat een persoonlijke vertegenwoordiger van de fabriek op het punt staat hem een bezoek te brengen. De ervaring leert daarom, dat deze reizen zich zelf betalen.

Handel met Nederland

Nederland behoort tot de belangrijkste afnemers van Costaricaanse produkten; als koper van koffie neemt Nederland zelfs, na Duitsland en de Verenigde Staten, de derde plaats in.

De Nederlandse uitvoer naar Costa Rica vertoont het volgende beeld:

1953	ƒ 4.923.000
1954	ƒ 5.979.000
1955	ƒ 6.790.000
1956	ƒ 6.927.000
januari—april 1957	ƒ 4.473.000

De tendenz tot stijging van deze uitvoer, was vooral van januari t/m maart 1957 zéér markant.

De produkten, die Nederland aan Costa Rica levert, zijn o.m. melkpoeder, reuzel, kaas, insekticiden en kunstmeststoffen, medicinale en farmaceutische produkten, garens, metaalwaren, kantoormachines, elektrische apparaten, uit granen bereide produkten en muziekinstrumenten.

Eisenhower volledig hersteld van lichte beroerte

Washington. — Eisenhowers dokters hebben medegedeeld, dat de president volledig hersteld is van de „hersenaanval" (lichte beroerte) die hij in november van het vorig jaar heeft gehad. Men heeft niets kunnen constateren, waaruit blijkt dat zijn centraal zenuwstelsel enig letsel heeft gekregen, aldus de verklaring van drie neurologen, die de president hadden onderzocht.

Hagerty, Eisenhowers perssecretaris verklaarde, dat de president niet alleen een neurologisch onderzoek heeft ondergaan, maar ook een medisch onderzoek op ander gebied.

Landingsverbod voor vliegtuigen Spaanse luchtvaartmaatschappij in Marokko

Rabat. — De Marokkaanse Regering heeft bekend gemaakt dat toestellen van de Spaanse Luchtvaartmaatschappij m.i.v. heden niet meer in Marokko mogen landen.

In de verklaring wordt gezegd dat dit verbod veroorzaakt is door de „kwaadwilligheid", die de Spanjaarden bij de onderhandelingen over een Luchtvaartverdrag hebben getoond.

Spanje zou getracht hebben bepaalde voorrechten te houden die het gekregen heeft toen Noord-Marokko nog een Spaans projectoraat was. Het verbod zal van kracht blijven tot een overeenkomst tot stand is gekomen en geldt ook voor de lijn tussen Tetoean en Nador, die zal worden overgenomen door de Marokkaanse Luchtvaartmaatschappij.

Zweedse generaal benoemd tot Stafchef V.N.-organisatie

New York. — De Zweedse generaal-majoor Carl Carlsson von Horn is benoemd tot stafchef van de V.N.-organisatie van de V.N.-organisatie, belast met het toezicht op de naleving van het bestand in Palestina. De 54-jarige von Horn diende al 37 jaar in het Zweedse leger. Van 1942 tot 1945 was hij militair directeur van de Zweedse spoorwegen. Van 1943 tot 1945 was hij voorts assistent van Graaf Folke Bernadotte, die zich bezig hield met de repatriëring van krijgsgevangenen. Men verwacht hem omstreeks 20 maart op het hoofdkwartier van de organisatie in Jeruzalem.

Majoor DOUGLAS-HOME is het niet eens met houding prinses MARGARETHA

Londen. — Majoor Henry Douglas-Home, wiens zoon Robin Dingt naar de hand van Prinses Margaretha van Zweden, is het niet eens met de houding van de Prinses.

Hij heeft tegenover een correspondent van de „Daily Sketch" verklaard, dat meisjes een huwelijksaanzoek niet met een voorwaardelijk ja mogen beantwoorden, zoals Prinses Margaretha had gedaan.

Overigens „maakte het rumoer om de kwestie hem ziek". Vader Douglas-Home zei dat hij niet naar de bruiloft zal gaan, omdat hij te veel op zijn boerderij te doen heeft.

Fusie van Duitse vliegtuigfabrieken

Bonn. — Een consortium, gevormd door de Heinkel- en de Messerschmidt-vliegtuig-fabrieken, heeft de Junker-vliegtuigfabrieken te Kassel overgenomen.

De drie ondernemingen, die in de oorlog vliegtuigen voor de Duitse Luchtmacht vervaardigden, gaan een geheel vormen, dat eigendom zal zijn van een Holding Company, de Flugzeug-Union Sued te Munchen.

Heinkel en Messerschmidt hebben elk een belang van vijftig procent in deze Holding Company.

Britse deskundigen bereiden bouw vliegtuig met atoommotor voor

Londen. — Volgens het Britse blad „News Chronicle" hopen Britse geleerden voor het jaar met de bouw te beginnen van een vliegtuig met een atoommotor, dat honderd dagen in de lucht kan blijven.

De Havillandfabriek en de Britse diensten voor speurwerk op het gebied van atoomenergie doen gezamenlijk te Winfrith Heath in Dorsetshire voorbereidende onderzoekingen

Heer Bommel en de Achtgever

3109 — Tom Poes liep haastig terug naar Bommelstein waar heer Ollie, door schrik bevangen, op hem stond te wachten.

„W-waarom liet je me alleen?" vroeg hij haast schreiend. „Be-begrijp je dan niet hoe vreselijk het is wanneer men door ruwe soldaten bedreigd wordt, als heer zijnde?"

„Ja, dat begrijp ik" zei Tom Poes. „En daarom heb ik even met die overste gepraat."

„Hoe karakterloos!" riep heer Bommel bitter. „Ik word bedreigd door ongunstig krijgsvolk, dat met kanonnen voor mijn deur gaat staan — en wat doe jij? Verzin jij een list? Stuur je de schurken weg? Neen! Jij gaat met hen praten! Het is wel fraai!"

„Soms", zei Tom Poes, „is praten wel nuttig. Vooral wanneer men zijn tegenstander wil leren kennen!"

„Bah!" snauwde heer Ollie. „Waarom zou men zo iemand willen kennen? De onzin!"

„Ik vroeg me bijvoorbeeld af", vervolgde Tom Poes, „wat die soldaten zouden doen wanneer ze het zelf voor het zeggen hadden".

„De onzin", herhaalde heer Bommel. Hij liep de kamer in en staarde gemelijk naar de achtgever I Oen,die daar onbewegelijk het kistje met de schatten stond te bewaken. Het volstrekt stompzinnige in de trekken van de trouwe dienaar kwam in het schemerachtige licht goed tot zijn recht — en dat bracht heer Ollie op een idee.

„Iedereen weet, dat soldaten niets te zeggen hebben", sprak hij. „Ze worden net als I Oen, door wachtmeesters en zo opgevoed. Ik begrijp niet waar je heen wilt, jonge vriend. Moet het soms een list verbeelden?"

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

42

Zijn pogingen hadden hem tegen het schip geworpen bijna op de plek die hij zich als doel gesteld had, ter hoogte van de brug. Hoewel aangevuurd door een hevig verlangen om te blijven leven, had hij zich verloren gewaand. Voor zijn door het zout brekende ogen, verblind door het stuifwater, rees de geweldige zich bewegende romp hoog boven hem op en wilde hem, naar het scheen, verpletteren, dan trok hij zich weer terug en werd onbereikbaar, maar de woelige warreling wierp Godde er weer tegenaan, waarbij de oneffenheden hem, bij het grijpen, de handen verwondden. Onder het groene boordlicht had hij in een soort damp armen en twee gezichten onderscheiden van mannen, wier monden open en dicht gingen, twee mannen die hem iets toeriepen, wat hij niet hoorde. Hij had begrepen, dat zijn leven op het spel stond, dat het evenzeer van deze mannen als van hemzelf afhing, van de snelheid waarmee zij handelden, zowel als van zijn eigen wil om niet te verzwakken, want opeens voelde hij zich dodelijk uitgeput en een enkele golf had hem kunnen doden.

Een buigzame staaldraad werd uitgerold en was op een vadem afstand achter hem in het water gekletst. Hij had zich er op geworpen en hem met beide handen gegrepen. Dadelijk was hij, toen de Virginia over bakboord slingerde, uit het water getrokken en tegen de romp gedrukt. Zijn handen hadden losgelaten. Ondergedompeld had de stroom hem naar het midden van het schip gestuwd en instinctmatig had hij de armen uitgestoken en hadden zijn vingers zich aan een lijn vastgeklampt. Daar was hij met gesloten ogen blijven hangen en had getracht de dodelijke duizeligheid die hij ondervond te overwinnen en zich moed in te blazen. Hij had de ogen weer geopend om dichterbij de twee mannen op te merken die weer hadden getracht hem te redden en die dezelfde staaldraad langs de romp binnen zijn bereik lieten glijden.

Hij had de fout begaan de stalen draad te laten schieten. En alles was weer van voren af aan begonnen: een slingering over bakboord, het vreemde gevoel van uit de muil van het monster te worden getrokken, weer de plons, de kilte van het water, de druk ervan om het hoofd, het gekraak aan de slapen en het zoemen van een zeeschelp in de oren.

Hij voelde een neiging tot overgeven. Het was afgelopen! had hij gedacht. Het spel was gespeeld en verloren. Hij had niet de kracht meer om zijn mond dicht te doen en zijn adem in te houden, terwijl de golven over hem heen liepen. Hij kreeg water binnen, aldoor meer. Wat hinderde het ten slotte; het water luidde de doodsklok in zijn oren.

Hij had de ogen geopend en het hoofd opgeheven. De warreling had hem weer enige meters verzet en naar het achterschip dicht bij de kampanje gevoerd. De beide mannen waren hem gevolgd en een van hen had met een breed gebaar weer de verzwaarde staaldraad uitgeworpen.

„Wat geeft het?" had hij bij zichzelf herhaald. „Ik ben verloren!" En misschien juist omdat hij geen hoop meer had, had hij zich niet gehaast. Langzaam, zorgvuldig, had hij de buigzame staaldraad om zijn rechter arm gewonden, beginnend bij de schouder, onder de oksel door, met vijf windingen om de arm en nog een om de pols. Daarop had hij zijn vingers om de draad geklemd en die ten slotte nog met de linkerhand gegrepen.

Na tweemaal tegen de romp te zijn gedrukt, had hij zich op het achterdek van de Virginia bevonden, tollend als een dronken man.

„De scheepspapieren zijn in de stuurhut blijven liggen, op de kaartentafel, waar ik ze aan Bertrand heb laten zien".

Joseph Godde had bijna een verstandsverbijstering gekregen. De papieren waren plotseling van buitengewoon veel belang voor hem geworden. Die te lezen, te herlezen, aan de hand ervan de koers van de Canopus in de storm te volgen, er vergeefs het ernstige incident in te zoeken dat het motief zou zijn om te weigeren hulp te gaan bieden aan de Marco Polo, er de dringende oproepen van de Italiaan in aan te treffen, er de zekerheid uit te putten, dat de Canopus vóór de andere schepen bij hem zou kunnen zijn, dat alles zou hem in staat hebben gesteld beter opgewassen te zijn tegen de overweldigende twijfel: als ze eens gelijk hadden!

En zij die hem zouden toevoegen: Je had niet het recht daartoe, zouden hem verwijten ze niet te hebben meegenomen. Hij zou met lege handen, zonder bewijsmateriaal voor zijn beschuldigers komen te staan.

Maar Bertrand? Er was zulk een kloof tussen het ogenblik dat Godde, boven komend, de eerste-officier met naar hem uitgestoken armen had opgemerkt en het tegenwoordige ogenblik, dat de redding van die officier hem onmogelijk scheen. Hij zag in, dat er tijdens zijn strijd om de Virginia te bereiken, om niet te verdrinken toen hij zich aan de romp vastklampte, in zijn „opvissen" na twee vergeefse pogingen op het ogenblik toen alles verloren scheen, een wonder gebeurd was.

Was Bertrand door dezelfde kansen begunstigd geweest? Godde was er niet in geslaagd zich daarvan te overtuigen en toen hij, ondersteund door Saladini en Ganteaume, op het dek gekomen was, had hij geen kracht genoeg gehad de Canopus te zien zinken. Toch was Bertrand er op dat ogenblik, dood of levend, verdronken of aan het eind van een lijn afdrijven of misschien al aan dek.

(Wordt vervolgd)

Voorstel EISENHOWER ter bestrijding economische teruggang in V.S.

Washington. — President Eisenhower heeft, bij wijze van nieuwe poging om de economische teruggang in de V.S. te bestrijden, een tijdelijke verlenging voorgesteld van de periode voor uitkeringen aan werklozen.

In een brief aan de republikeinse leiders van het congres zegt Eisenhower, dat hij een dergelijk voorstel binnenkort bij het congres zal indienen.

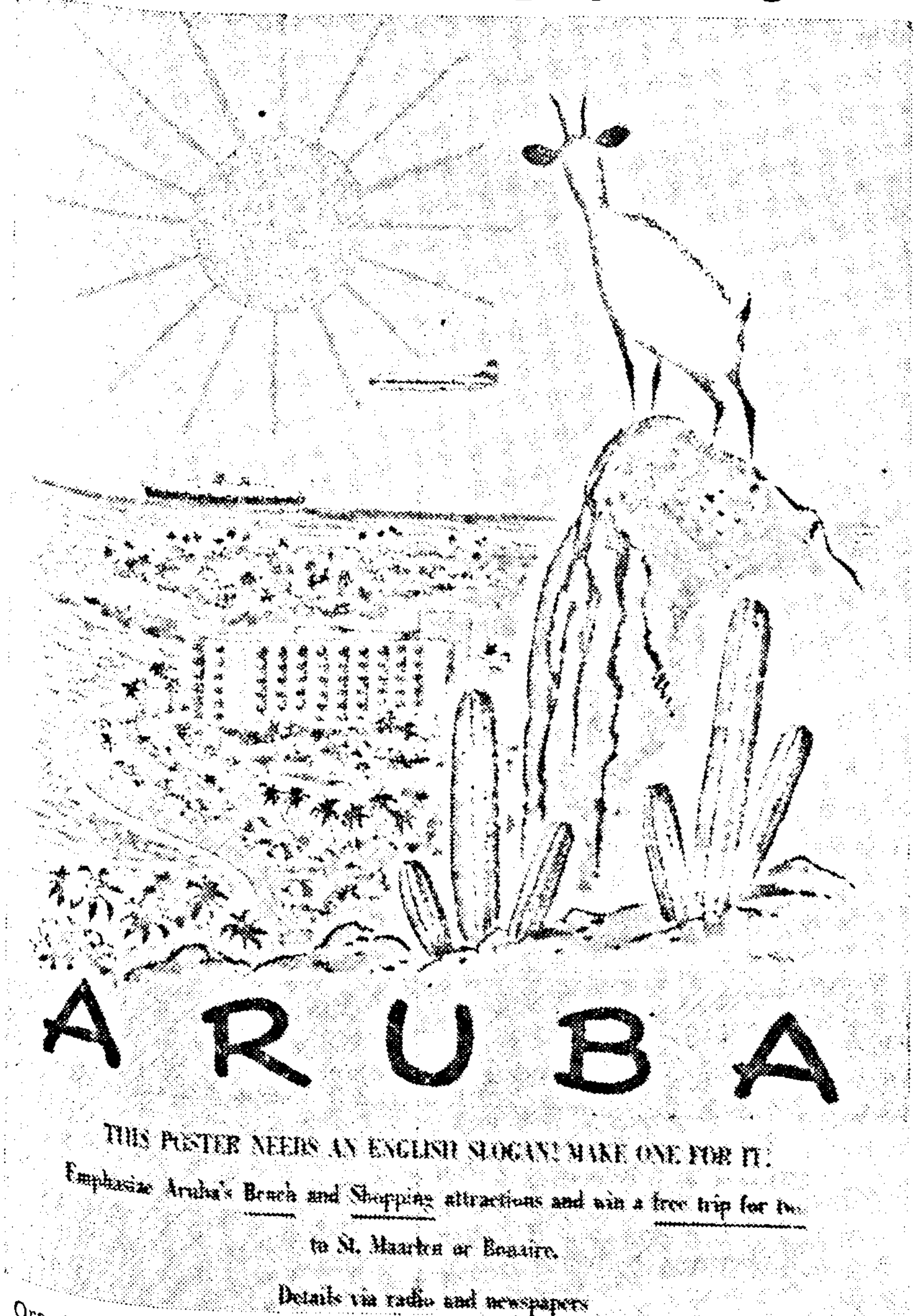
De president schrijft ook, dat hij een versnelling van de regeringsuitgaven voor wegen, woningen, waterbouwkundige werken en ander publieke werken heeft gelast om de economie te stimuleren.

De president zal het congres verzoeken een amendement goed te keuren strekkende tot opschorting van zekere bestedingsbeperkingen in de wegenbouw die tot 1961 van kracht zijn.

—:—

Mexico City. — In een noordelijke wijk van de stad Mexico heeft een hevige brand gewoed, die duizend mensen dakloos maakte en vijftien gewonden eiste. Drie kinderen worden nog vermist.

Overheid schrijft prijsvraag uit

Oranjestad. — Als onderdeel van de overheidsaktie tot het bevorderen van het tourisme naar Aruba is door de wereldbekende reclametekenaar Jo Spier een poster ontworpen. Een alleraardigst, fris gekleurd reclamebiljet, dat nu echter nog een pakkend (Engels) onderschrift behoeft om het te voltooien.

Er zijn voor die slagzin enkele suggesties uit Amerika gekomen, maar geen van deze geeft volledig weer, wat Aruba te bieden heeft, waaronder schitterende stranden en een winkelwijk, waar de meest fraaie artikelen uit alle landen ter wereld, tegen sterk concurrerende prijzen te koop zijn.

Het eilandsbestuur is nu op de aardige gedachte gekomen de hulp van het publiek in te roepen. Er is een prijsvraag uitgeschreven voor een pakkende slagzin, waarin deze twee facetten van de touristenattrakties van Aruba tot uiting komen. Wie de aardigste zin inzendt, krijgt als beloning een reis voor twee personen naar Sint Maarten, of desgewenst naar Bonaire.

De voorwaarden zijn als volgt: Iedereen mag deelnemen. De slagzin moet in de Engelse taal zijn gesteld en onder motto worden ingediend.

De inzending moet vergezeld gaan van een tweede brief, waarin de naam van inzender wordt gemeld, welke achter het motto verscholen gaat.

Inzendingen worden tot uiterlijk 18 maart a.s. ingewacht. De tijd is dus kort.... maar de beloning zeer aantrekkelijk!

Wie meer wil weten kan zich wenden tot het Welvaartsbureau.

Lustrumviering afd. Delft van Antilliaanse studenten

(Speciale correspondentie uit Nederland)

De afdeling Delft van de Vereniging van Antilliaanse Studerenden in Nederland heeft op waardige en enthousiaste wijze haar eerste lustrum herdacht. Het dagelijks bestuur, bestaande uit de heren J. A. Henriquez, P. A. Conradus en J. Polman, heeft er goed aan gedaan zich de samenwerking te verzekeren van de I.T.C., de International Centre of Oerial Survey (Internationaal Opleidingscentrum voor luchtkartering) waardoor zij twee vliegen in een klap heeft gevangen: het lustrum kon gevierd worden in de prachtige, modern ingerichte zalen van het centrum en het internationaal gezelschap heeft kennis kunnen maken met de Nederlandse Antillen.

Zo heeft de student Rudy „Baffi Jesurun de eerste lezing gehouden over de Antillen. In de pauze werd Antilliaanse muziek ten gehore gebracht. De volgende dag vond in de aula van de Technische Hogeschool de plechtige vergadering plaats waarbij drie sprekers het woord voerden. Eerst sprak A. Jonkers, ec. drs. over het Statuut. Vervolgens gaf Prof. Dr. R.A.J. van Lier een overzicht van de ontwikkelingenplannen van Suriname waarna Cola Debrot een uiteenzeting gaf over de Caribische Commissie. Wie zijn oor te luisteren heeft gelegd, zal gemerkt hebben dat Debrot door zijn elan en geestige uitvallen op deze dag deed wat de Amerikanen noemen "to steal the show". De aanwezigheid van de gevolmachtigde minister werd door de Antilliaanse Delftenaren zeer op prijs gesteld. De receptie werd gehouden in het voormalige hoofdgebouw van de Technische Hogeschool: O.D. 95.

De derde dag organiseerde men in samenwerking met de Surinaamse Studenten vereniging, afdeling Delft, een bridge- en canastadrive.

Ook de liefhebbers van dammen en domino konden hun hart ophalen.

Antilliaanse sfeer

Als klap op de vuurpijl kwam op de laatste avond in de zalen van de I.T.C. het slotbal, een van de meest geslaagde Antilliaanse avonden, die ik in Nederland heb meegemaakt. De sfeer was door en door Antilliaans, al mengden de buitenlandse gastheren zich vrijelijk onder de heupwiegende, improviserende gasten. Een bijzonder woord van lof verdient het gezelschap „Sonora del Caribe" onder leiding van de bebaarde Bob Nicholson. Wat deze jongens met hun beperkte muziekinstrumenten ten gehore brachten, grenst aan het wonderbaarlijke. Hun elan was zo bezielend, dat menig Nederlands meisje onbewust de lessen van haar dansschool overboord gooide en zich spontaan in de armen van Terpsichore wierp.

Het optreden van de Arubaanse zanger Rufo Odor was vooral voor de I.T.C.'ers een openbaring. Deze jongeman heeft een heldere, mooie stem; het pleidt voor hem, dat hij naast zijn onderwijzersstudie nog tijd vindt een muziekschool te bezoeken, waar hij ongetwijfeld veel baat bij zal hebben. Hij zingt gemakkelijk en met overgave. Samen met de Curaçaose zangeres Rosita Rodriguez waagde hij zich aan een bolero; met Capi Tromp en Chocolaad bracht hij een paar rancheo's, die de aanwezigen met een daverend applaus beloonden. Maar naar mijn gevoel excelleert hij in zijn solo-zang, waarbij hij blijk geeft over een niet geringe techniek te beschikken.

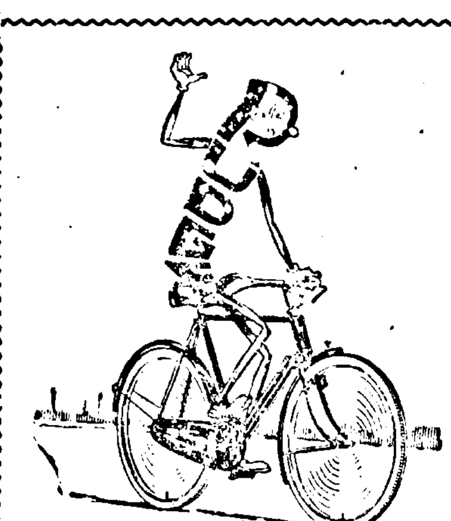
Toen het feest tegen vijf uur, voor velen nog te vroeg, ten einde liep, kon afdeling Delft met voldoening terugzien op een zeer geslaagde viering van haar lustrum-feest. De grootste verdienste is, naar zijn inzicht, het feit, dat Deflt bewezen heeft, dat het toch wel mogelijk is, dat Antilliaanse studenten een dansavond organiseren zonder de gebruikelijke dissonanten. Waaraan dit te danken is, zal wel altijd in de schoot der goden verborgen blijven. Het kan natuurlijk zijn, dat de toevloed van buiten Delft niet zo groot was, en dat dus het feest een intiemer karakter had: het contact onder de Delfste studenten is zeer nauw. Met belangstelling zien wij uit naar het lustrum van afdeling Leiden dat dit jaar gevierd wordt Het zal deze afdeling lang niet meevallen Delft naar de kroon te steken, temeer daar het in Leiden moeilijk zal zijn een lustrum-commissie in het leven te roepen met dezelfde ijver en werklust van Hodgson en Lemmens.

Jules de Palm

—:—

Tengevolge van langdurige droogte is op Zuid-Madagascar minstens dertigduizend stuks vee van dorst omgekomen.

De Boekenweek in Nederland

(Speciale correspondentie uit Nederland)

Nederland heeft een week lang in het teken van het boek gestaan.

Het is niet mogelijk, dat dit jaarlijkse evenement aan iemand ongemerkt voorbij gaat. Men wordt hier zodanig met de boekenweek geconfronteerd door de uitstekende propaganda, dat men een week lang in de ban van het boek leeft. Veel, heel veel komt voor rekening van de C.P.N.B. (Commissie voor Propaganda van het Nederlandse Boek) onder voorzitterschap van de heer Chr. Leeflang, direkteur van een Utrechtse Boekhandel, van wie een enorme stuwkracht uitgaat en die heel veel vrije tijd opoffert om te trachten de Nederlanders er toe te brengen boeken te kopen.

Onlangs nog heeft een statistisch rapport uitgewezen, dat er nog altijd een kleine twee miljoen mensen zijn, die geen enkel boek bezitten. Hoe groot zou dit percentage op de Antillen zijn?

Deze 23e boekenweek is traditiegetrouw ingeluid met een literair feest, dat een besloten karakter draagt en bekend staat als „Boekenbal". Het is echter meer dan een bal. In de Amsterdamse Stadsschouwburg werd onder de titel „Het boek en de Muzen" een avond belegd in aanwezigheid van H.M. de Koningin en talrijke autoriteiten. De Nederlandse Comedie voerde twee één-acters van G. B. Shaw op: „Dorpsvrijage" („Village Wooing") en „Hoe hij loog tegen haar echtgenoot" („How he lied to her husband"). In de pauze werden de spelers en enkele schrijvers aan de Koningin voorgesteld, onder wie prof. dr J. Presser, de schrijver van de novelle „De Nacht der Girondijnen", die onlangs in het kritische weekblad „Time" een gunstige recensie kreeg. („Breaking Point") en de schrijfster Miep Diekmann, die het beste kinderboek van 1956 heeft geschreven („De boten van Brakkeput"). De schouwburg biedt plaats aan ongeveer duizend personen: het merendeel der uitnodigingen gaat naar literaire autoriteiten e.d., zodat slechts een gering aantal kaarten verkocht worden. Het bal zelf biedt de schrijvers en schrijfsters de gelegenheid met elkaar in kontakt te treden, want over het algemeen hebben zij het zo druk, dat er voor sociaal kontakt weinig tijd overschiet. Dit deel van de Boekenweek onttrekt zich weliswaar aan het publiek maar de pers, die natuurlijk goed vertegenwoordigd is, zorgt er wel voor, dat lezers uitvoerig worden ingelicht.

Pers en radio aktief

De pers is trouwens in de boekenweek bijzonder aktief. Er worden interviews met schrijvers gepubliceerd, het geschenk van de boekenweek — dit jaar „Het gehucht" van A. Defresne — wordt praktisch in alle kranten besproken; een blad publiceerde de opinies van verschillende mensen over het boek, dat hun voorkeur had. Door advertenties wijzen de boekhandelaars erop, wat er zoal te verkrijgen is, er verschijnen speciale katalogi, die gratis worden verspreid. Ook de radio laat zich niet onbetuigd: in verschillende programma's worden de luisteraars de weg naar het boek gewezen. In de stad wordt de aandacht getrokken door wit-groene spandoeken. In Diligentia in Den Haag wordt een avond belegd over „Boek en Film". In de zaal van de bibliotheek, waar Antilliaanse literatuur met Surinaamse recepten met rijst) werd tentoongesteld, is er een expositie van „Het boek voor de rijpere jeugd" met een keuze uit de enorme hoeveelheid boeken, die de puber wil lezen: avontuur, sprookjes, sport, techniek. Ook is er een uitgave verschenen van een bloemlezing van epische verzen, speciaal voor de jeugd, onder de titel „De Muze Vertelt".

Er wordt dus bijzonder veel werk gemaakt van de boekenweek. Nu zal men wellicht vragen wat voor zin dit allemaal heeft, want het spreekt vanzelf, dat al die propaganda veel geld kost. Een kind kan begrijpen, dat de uitgevers en boekhandelaars het geld niet zouden opbrengen, indien er ook niet een commerciële kant aan zat. Indien ik wel ben ingelicht wordt de omzet tijdens de Boekenweek met ongeveer 40% vergroot. Het ideële doel is echter de smaak van het lezend publiek te verbeteren. Dat daarbij de jeugd niet vergeten wordt, blijkt wel uit de vele lezingen, die op middelbare scholen worden gehouden en waarbij een of andere schrijver en eventueel vragen beantwoordt. In 1955 heb ik de boekenweek op Curaçao meegemaakt. Dit ging zeker met enig ceremonieel gepaard, maar mij dunkt, dat vooral Curaçao, waar het spectaculaire de mensen aanspreekt, stellig meer kan doen om de mensensen te bewegen met „een boekske in een (air-conditioned) hoekske" te gaan zitten.

Jules de Palm

DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS EN VOLKSONTWIKKELING

Examen voor de akte HANDENARBEID L.O., te houden in de maand juli 1958 op Curaçao.

Schriftelijke aanmelding van kandidaten VÓÓR 1 APRIL A.S. ten Departemente van Onderwijs en Volksontwikkeling, Curaçao, onder overlegging van een uittreksel uit het geboortenregister of bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister en het bewijs, dat het examengeld ad f. 10.— (tien gulden) ten kantore van de Landsontvanger op Curaçao is voldaan.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curacao maakt bekend, dat de heer O. W. KOMMEROH, wonende aan de Schottegatweg Oost no. 197, alhier, aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot het oprichten van een

MACHINEREPARATIEWERKPLAATS aan de Schottegatweg Oost no. 197,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao, eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
M. P. GORSIRA.

Amsterdams zwerverspaar trekt zingend de wereld door

Oranjestad. — „Dag Menéééér", klonk het opgewekt en daarna nog een tweede keer van achter een hutdeur aan boord van de Adonis: „Dag Menéééér...." en toen wisten we in ieder geval te doen te hebben met twee rasechte Amsterdammertjes. Het waren de wereldreizigsters-van-professie Robbie van der Wal en Jos de Lange Wendels, die na een omzwerving van acht en een half jaar op Aruba waren neergestreken.

„Hulle voet het gejeuk".. staat er in een der Afrikaanse bladen die wij in hun plakboeken aantroffen en dat omschrijft dan alvast heel aardig de aard van deze merkwaardige meisjes, die, toen ze eenmaal begonnen te zwerven er niet meer mee konden ophouden. Een van hen wilde wel graag wat van de wereld zien. Zij zette een advertentie om een reisgenote en zo kwam het zwerverspaar Robbie en Jos tot stand, dat zingend en met als compagnons twee grote guitaren de wereld doorzwerft en plakboeken vol knipsels heeft waarin hun namen en foto's veelvuldig voorkomen en in vele talen worden beschreven.

Eerst „gewoon" naar Parijs en daar zingen, waar het maar werd toegelaten, toen Engeland en daarna een bonte reis door Europa, het Midden-Oosten, Abessinië, Noord Afrika, waar ze de gasten waren van de Sultan van Marokko, die hen een week lang onderdak bood in zijn paleis.... daarna Naguib, die hen een geschenk aanbood, de Congo, Kenya en alle andere landen van het donkere continent en Zuid Afrika. Daarna Zuid Amerika en nu de Antillen. Vervolgens staat Venezuela op het programma en daarna.... dat zullen we wel weer zien, zeggen Robbie en Jos, want er mee ophouden, dat doen ze zeker nog niet. De wereld is groot.... haast hebben ze niet en als je eenmaal begonnen bent met zwerven, dan is het moeilijk om er mee op te houden.

Er is heel wat ondernemingslust nodig voor een dergelijk leven en een grote dosis van optimisme.

Een wijs mens zal het hoofd schudden en weten, dat men met het zingen van vrolijke liedjes nauwelijks aan de kost zal komen. Maar men hoeft niet altijd te doen wat wijze mensen zeggen.

Het optimisme en het geloof in de medemens dat Jos en Robbie er op na houden blijkt niet misplaatst te zijn. Uit plakboeken en brieven die de meisjes meedragen in hun loodzware rugzakken, blijkt dat er meer liefde voor de medemens op de wereld bestaat, dan men uit de meest sombere krantenberichten van alle dag zou opmaken. Overal ontmoeten Jos en Robbie hartelijke mensen, die hen graag voorthelpen en overal en in alle talen getuigt hun scrapbook van ware vriendschap. Jos en Robbie zoeken nu ook op Aruba naar engagementen. Zij treden op met een internationaal zangprogramma en kunnen voor clubs en verenigingen ook een volledig avondprogramma verzorgen van films en liedjes.

„Onze Vloot" op Aruba heeft in ieder geval al een of meer engagementen toegezegd en de meisjes hopen dat ook in de bioscopen gelegenheid zal worden geboden om een varieté nummer te verzorgen.

UIT ARUBAANSE POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — **Verdacht** van het plegen van een zedenmisdrijf werd door de politie een man aangehouden en ingesloten...

Aangifte werd gedaan van het verliezen, vermoedelijk in het de Veer theater werd een telefooncel van een gouden armband met hanger vernield. De politie houdt de belhamels in de gaten....

VOOR eigen veiligheid werd een man aangehouden. Hij beweerde met zelfmoordplannen rond telopen. Al eerder deed de man pogingen hiertoe....

DE POLITIE moest ingrijpen bij een vechtpartij te Sint Nicolaas achter de Pieter Boerschool. Het bleek een familietwist te zijn, waarbij een man diepe snijwonden opliep ter hoogte van de hartstreek. De man ging naar het hospitaal.... de vermoedelijke dader werd aangehouden....

EEN KETTINGAANRIJDING vond plaats op de weg naar Eagle. Een der wagens kantelde, een ander ging de berm in en een derde werd eveneens beschadigd. De totale schade beloopt meer dan f. 1500.—.

Santa komt zaterdag

Oranjestad. — De Santa Paula van de Grace Line wordt hier Zaterdagmorgen om zes uur verwacht. Het schip heeft 167 passagiers aan boord.

OPENBARE INSCHRIJVING

HET HOOFD VAN DE WATERVOORZIENINGSDIENST, ARUBA,

verzoekt prijsopgave voor de levering van:

WATERLEIDING MATERIALEN

Aanbiedingen in te dienen vóór of op 14 april 1958 des voormiddags 9.30 uur ten kantore van bovengenoemde dienst aan de Concessielaan, waar tevens de voorwaarden voor levering verkrijgbaar zijn.

Morgenavond vindt onder direktie van de heer Romualdo Hanst in het Roxy-theater een „Revista Musical" plaats, waaraan o.a. het Conjunto Jovenes del Caribe, het Conjunto Tipico Hermanos Gomez, de Pen Platters, het Trio Los Angeles, Hortence Sarmaat, het trio Rudy Plaate en de danseres Chuki deelnemen. Hierboven het conjunto „Melodia '57", dat ook op deze avond zal optreden.

Kath. Kerk spreekt afkeuring uit over coeducatie-scholen

Vatikaanstad (Reuter/ANP. — Het Vatikaan heeft zijn afkeuring uitgesproken over co-educatie-scholen en gelast, dat geen lid van een katholieke godsdienstige orde hoofd mag worden van een gemengde lagere school „behalve in geval van uiterste noodzaak".

De instructies betreffende gemengde scholen werden uitgegeven door de Congregatie der Religie, welke belast is met de zorg van bijna een miljoen leden van godsdienstige orden. De Congregatie verklaarde, dat, waar co-educatie onvermijdelijk is, jongens en meisjes niet samen mogen deelnemen aan gymnastische oefeningen, sportwedstrijden of spelen. In de klas moeten zij gescheiden zitten en afzonderlijke deuren gebruiken om het lokaal in- en uit te gaan.

De Congregatie gelastte tevens, dat er „nauwgezette scheiding" moet zijn van jongens en meisjes bij het onderricht van het zesde gebod (tegen overspel), en biologische en psychologische onderwerpen.

Oprichting visserij-school te St. Lucia

St. Lucia. — Binnenkort zal er te Beane Field, in het zuidelijke deel van het eiland een visserij-school gevestigd worden teneinde locale vissers en veelbelovende studenten in de zeevaartkunde, stuurmanskunst, loodwezen motoren en moderne vistuig, op te leiden.

Uit de eerste groep afgestudeerden zal er een hulp-ambtenaar voor de visserij worden aangesteld die behulpzaam zal zijn bij de opleiding en het coordinatie-werk. Dit project zal er zeker toe bijdragen de vihherij op St. Lucia nieuw leven in te blazen en de vissers aanmoedigen in diep water te gaan vissen. Tot nu toe wordt alleen gevist met kleine boten.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Zeven en veertig cuadros met zes, inplaats van 29

Gledhill Star en Admiral Mar twee enige favorieten die zegevierden

„Radio Continente" meldde zondagavond, dat er 29 cuadros met 6 en 800 met 5 paarden gewonnen zouden hebben. Dit namen wij over in onze editie van gisteren. Het bleek later echter, dat de telling toen nog niet beëindigd was. Nu staat het vast, dat er 18 cuadros meer met 6 en 241 meer met 5 paarden waren. Dus het totaal is 47 cuadros met 6 en 1041 met 5 paarden. Het bedrag, dat zij uitgekeerd krijgen, is: 12.096,10 bs en 367,90 bs.

Direkt na het startsignaal van de primera valida nam Mare Nostrum de kop, op de voet gevolgd door Pekin, En Seguida, Guardianess en Hisopo. Ver achter kwamen Coronario, Saladino en Sincerita. De leider van het peloton (Mare Nostrum) had alles onder contrôle, maar moest toch aan de eindspurt het hoofd buigen voor **CORONARIO**, met Balsimo Moreira, die op de laatste 50 meter zijn „kunnen" toonde. Moreira, Chileen van geboorte, bewees nog steeds een van de beste jockies van Venezuela te zijn. Tweede van deze race werd Mare Nostrum. Nr 3 en 4 werden En Seguida en Hisopo.

Vanaf de start in de segunda valida nam Cocharquina met drie paardenlengte-verschil de leiding op zijn naam geplaatst te hebben, kwam hij in duel met **GAMBERIL.** Laatstgenoemd paard won dan dit duel met neus-verschil. Berijder was Walter Carrion. Zij, die tweede, derde en vierde werden, waren: Cocharquina, Tenorino en Oton.

De tercera valida werd na een zeer hard gestreden race een zege voor **GLEDHILL STAR**, bereden door „Pilin" Gonzalez. De begon met Flaminia aan de koop. Deze positie kon laatstgenoemd paard maar 200 meter behouden, aangezien Magare en Atropello de leiding overnamen. Met de viktorie konden geen van beide gaan strijken, aangezien, zoals vermeld Gledhill Star de race won. Tweede werd Atropello; drie en vier Magare en Mar de Oro.

Met alle kleuren van een overwinnaar vocht Escribano zich in de cuarta valida naar de kop van het peloton. Hij behaalde een vier paardenlengte-verschil op zijn tegenstanders, maar naarmate de eindstreep in zicht kwam, begon hij zijn positie te verliezen. **ADMIRAL MAR**, bereden door jockey R. Marquez, maakte zich 50 meter voor de eindstreep van het peloton los en deze halve broer van „El Griego" won dan met alle franjes de vierde race. Nr 2 werd Escribano, drie en vier Nimio en Guatrache.

Als een stoomtrein nam **GRANDTULLY** met jockey E. H. Bouley, de leiding, direkt na het beginsignaal van de quinta valida. De positie wist deze draver tot de eindstreep te behouden. Viajero, dat nog aan de „homestretch" zeer zwaar kwam aanzetten, kon niets meer uithalen, aangezien Grandtully een te grote voorsprong had. Met de tweede plaats kon Viajero zich tevreden stellen. Nr 3 werd Pesquiso en vier werd Dalton.

De laatste of sexta valida werd een overwinning voor **PRINCE CHARMANT** met jockey Gavidia. Dit paard had helemaal geen moeilijkheden met zijn zege, aangezien hij vanaf de 600 meter de leiding op zich nam. Hij won dan met 2 paardenlengten-verschil van zijn vijanden. 2, 3 en 4 werden Rigadoon, Dynastic en Impagable.

De rijdende bibliotheken te Puerto Rico

San Juan. — Gouverneur en mevrouw Muñoz Marin begroetten onlangs in La Fortaleza een groep van 52 plattelandsbibliothecarissen uit verschillende plaatsen en bedankten hen voor al het goede werk dat zij voor Puerto Rico doen.

De bibliothecarissen behoren tot de Bibliothekendienst in het kader van het Programma voor Gemeenschapsopvoeding, die ernaar streeft gedurende 1958 het huidige aantal van „rijdende bibliotheken" te verhogen tot tenminste 170, en om bovendien tegen 1960 de millioen lezers te bereiken. Iedere maand worden er in de plattelandsdistricten tien mensen ongeleid voor deze z.g. „rijdende bibliotheken". Deze bibliotheken worden door de plattelandsbibliothecarissen zelf thuis gehouden en lenen elk per maand een gemiddelde van 100 tot 150 boeken uit.

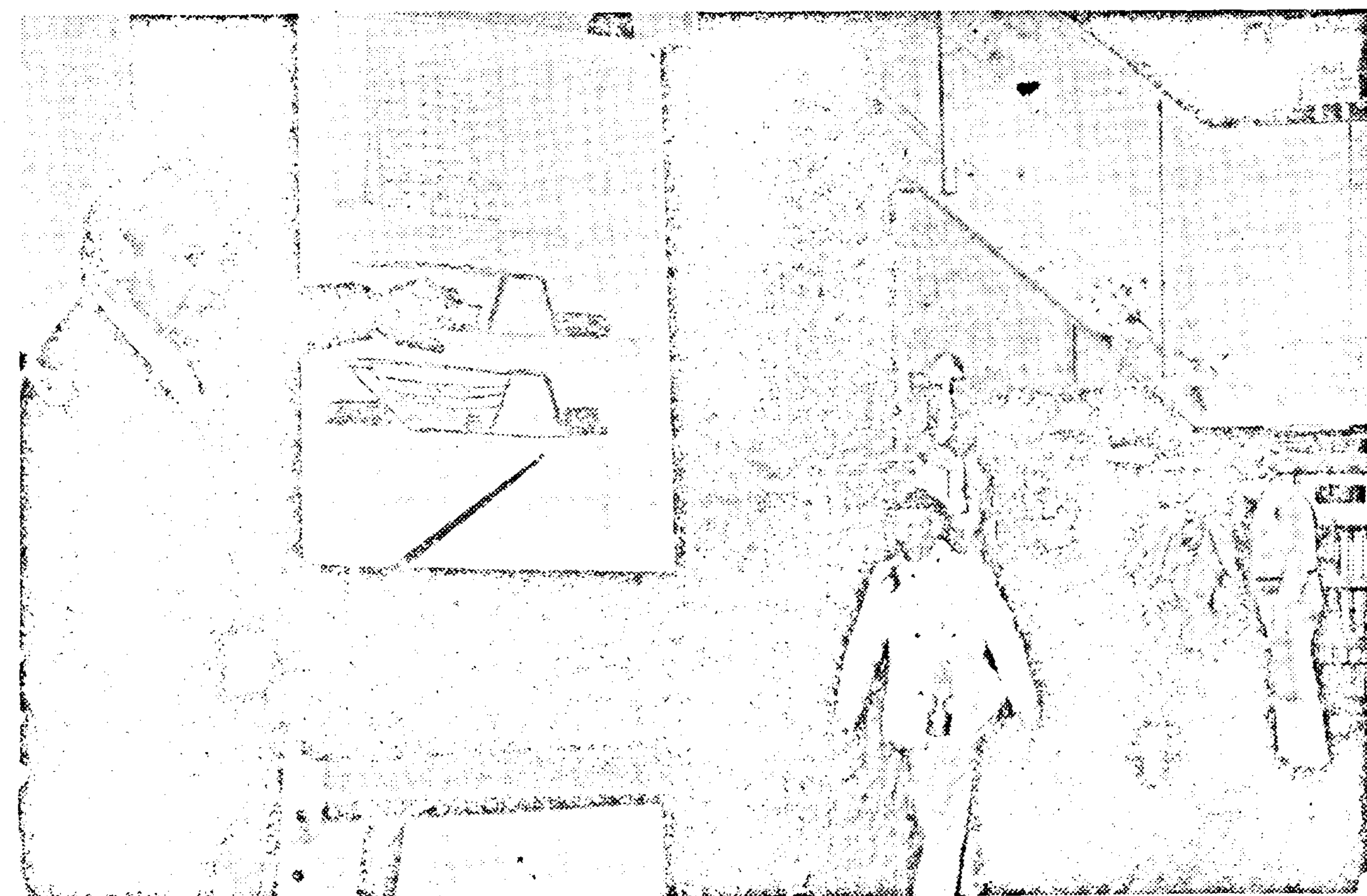
In december 1957 hielden de plattelandsbibliothecarissen voor het eerst een jaarlijks congres en het bezoek aan Fortaleza was het besluit ervan.

Mevrouw Muñoz Marin zeide in zijn toespraak dat het succes van de „rijdende bibliotheek" in grote mate afhangt van de interesse die de bibliothecarissen zelf hebben in het lezen van de boeken. Zij gaf hen de raad de boeken die zij uitlenen zelf te lezen en aandacht te schenken aan het lezen van de Bijbel en de Geschiedenis van Puerto Rico.

Stijging index-cijfer van levensonderhoud in Amerika

Washington. — Het officiele Indexcijfer van de kosten van levensonderhoud in de Verenigde Staten bedraagt voor de maand januari 122,3 (1947-49 is 100) tegen 121,7 December jl. De stijging werd toegeschreven aan een stijging van de prijzen van fruit en groenten, die veroorzaakt was door vorstschade.

Het hogere Indexcijfer betekent een loonsverhoging voor ongeveer 1.350.000 arbeiders, van wie de lonen bekoppeld zijn aan de Index.

De ramp in Staatsmijn Maurits te Heerlen. Links: tijdens een persconferentie op de mijn werd aan de hand van een tekening de situatie verduidelijkt door de mijnbouwkundig direkteur van de Staatsmijnen, ir A. Hellemans; rechts: door reddingsploegen wordt hard gewerkt om de ingesloten mijnwerkers nog te bereiken. Een der reddingsploegen komt boven.

Nederl. oorlogsbodems zullen Britse vorstenpaar in IJmuiden verwelkomen

Amsterdam. — Koningin Elizabeth II en prins Philip zullen aan boord van het koninklijke jacht Britannia gedurende de vroege morgenuren van 25 maart de Nederlandse territoriale wateren ten westen van IJmuiden binnenvaren. Het koninklijk jacht, geëscorteerd door de anti-onderzeeboot-fregatten, Grenville, Padin en Pellew, zal ter plaatse worden opgewacht door een escorte van drie Nederlandse oorlogsbodems, bestaande uit de kruiser De Zeven Provinciën en de onderzeebootjagers Utrecht en Overijssel.

Om half acht precies zal De Zeven Provinciën een saluut afgeven van 21 schoten ter begroeting van koningin Elizabeth. Daarna zullen de Nederlandse onderzeebootjagers het koninklijk jacht Britannia en de Engelse escorteurs naar de haven van IJmuiden begeleiden. De Zeven Provinciën zal het escorte verlaten om naar Rotterdam op te stomen.

Nadat het koninklijk jacht om 8 uur de haven van IJmuiden zal zijn binnengevaren geeft de Grenville een saluut van 21 schoten af ter begroeting van de Nederlandse natie, welk saluut door de kustbatterijen van IJmuiden, evenens met 21 schoten, zal worden beantwoord.

De Britannia begeeft zich vervolgens naar de midden-sluis om aldaar geschut te worden. Gelijktijdig zullen de Engelse fregatten en de Utrecht de noorder-sluis invaren. De Overijssel zal evenens in de midden-sluis worden geschut, nadat het koninklijk jacht deze sluit zal hebben verlaten.

Om 8.40 uur begeeft de Britannia zich in de richting van 's lands hoofdstad, begeleid door enige politie-vaartuigen. Al het overige scheepvaartverkeer op het Noordzeekanaal zal gedurende de vaartocht naar Amsterdam worden stilgelegd.

De Engelse fregatten en de Nederlandse onderzeebootjagers zullen bij het verlaten van IJmuiden en bij het passeren van de Hemburg respectievelijk dertig en zestig minuten op het koninklijk jacht achter zijn.

Om 10.30 uur zal het koninklijk jacht, dat dan gemeerd ligt op het IJ, worden begroet door vliegtuigen van de koninklijke luchtmacht, die in formatie zullen overvliegen.

Argentijnse regering zal stakers als militair dienstplichtig beschouwen

Buenos Aires. — De Argentijnse Regering heeft bepaald dat de reeds 42 dagen stakende Bank-employees met ingang van maandag als militair Dienstplichtig personeel zullen worden beschouwd. Dit houdt in, dat hun kan worden gelast het werk te hervatten.

Bij een weigering om hieraan te voldoen zullen de betrokkenen aan de bepalingen van het Militaire Strafrecht zijn onderworpen.

„Study Abroad" geeft inlichtingen over studietoelagen

De 9de Editie van „Study Abroad", het Handboek betreffende Internationale faciliteiten op studie-gebied, welke jaarlijks door de UNESCO wordt uitgegeven, bevat een recordlijst van aanbiedingen voor beurzen en studietoelagen t.b.v. buitenlandse studenten, n.l. meer dan 75.000.

„STUDY ABROAD", geeft in deze editie inlichtingen over studie toelagen en beurzen aangeboden door Regeringen, Stichtingen, Universiteiten en andere instellingen in 83 landen en vele andere gebieden. Omtrent de vraag: „welke richtingen worden het meest door studenten gekozen wanneer zij in het buitenland gaan studeren", toonde een geselecteerde landen aan, dat uit een totaal van 114.145 studenten, de humaniora (degenen die letteren studeren) steeds aan de kop zijn in 1955 1956 met 26.342 studenten, tegen 24.925 studenten die voor ingenieur studeren. Medicijnen komt op de 3de plaats met 20.290, gevolgd door natuurwetenschappen met 13043; sociale wetenschappen met 11.638 en rechten met 5.907 studenten.

Bemoedigende groei van groentenexport in Montserrat

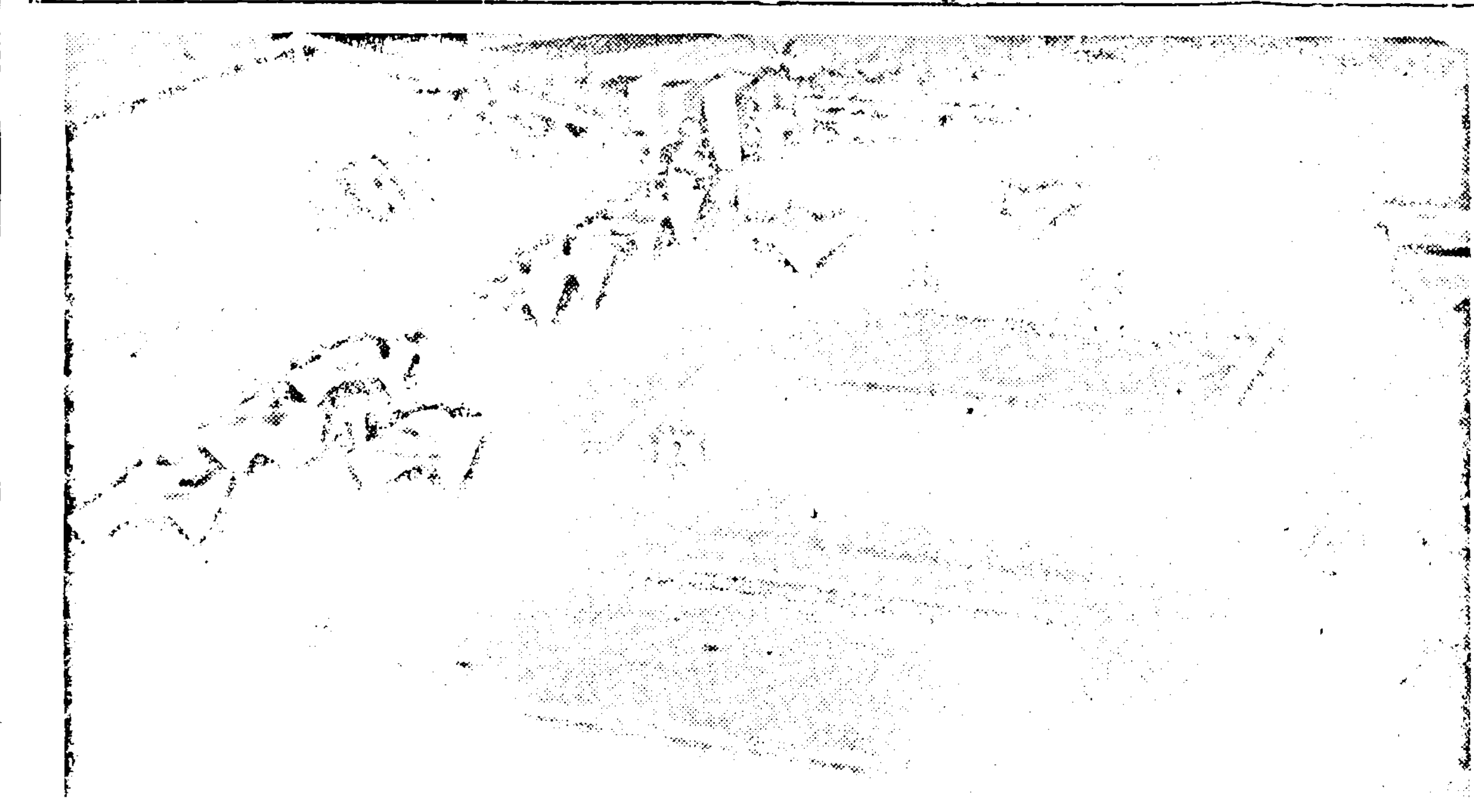
MONTSERRAT. — Ofschoon katoen de voornaamste industrie op Montserrat in de Leeward-eilandengroep blijft, zijn serieuze pogingen gedaan om zowel de groenten- en fruitteelt als de veeteelt te bevorderen, als neven-industrieen.

Dit is duidelijk gebleken uit het officiele verslag van het eiland over 1955 - 1956 welke onlangs door het Ministerie van Kolonien in Engeland werd uitgegeven. Het verslag toont aan dat de waarde van de groenten-export over 1956, 84.000 dollar bedroeg tegen 40.000 dollar in het jaar daarvoor.

De groei van de veeteelt is ook bemoedigend geweest.

In 1956 werden voor het eerst sinds vele jaren een totaal aantal van 120 stuks vee uitgevoerd tegen een zeer voordelige prijs terwijl de veestapeltelling welke aan het einde van het jaar werd gehouden, uitwees, dat ondanks deze exporten een behoorlijke groei van de veestapel heeft plaats gevonden gedurende de laatste 18 maanden.

Er liggen plannen om stapel voor verbetering van het weideland, instandhouding van de bodemgrond, het kweken van gras voor veevoer en het verstrekken van landbouwcredieten aan katoenverbouwers.

In Musis Sacrum te Arnhem werd onlangs het kampioenschap biljarten 71/2 om de Europese titel geopend. Op de foto overzicht van de eerste partijen. Op tafel op de voorgrond Vervest tegen Van Hassel en op de achtergrond De Kleine (aan stoot) en Van de Pol (zittend links).

BATTLING SIKI overklast ANDRES GONZALEZ

Willemstad. — In de hoofdpartij van de gisteren gehouden bokswedstrijden heeft Battling Siki nogmaals getoond niet voor niets ongeslagen te zijn in zijn bokserloopbaan.

De Cubaan Andres Gonzalez, die het van Sam Langford had gewonnen, kon tegen Battling Siki niets beginnen en indien men hem erg goedgezind wil zijn kan men hem hoogstens twee gelijke ronden geven, terwijl acht duidelijk voor Battling Siki waren.

Reeds in de eerste ronde begint het spel, als Siki snel ontwijkend zijn tegenstander in de touwen laat lopen. Gonzalez valt verwoed aan, doch hij wordt telkens ontweken, tot hilariteit van het publiek. Het gevecht wordt steeds zo voortgezet tot in ronde zeven. Battling Siki geeft enige staaltjes van bokserskunst weg, waardoor de Cubaan op gegeven momenten leek op een leerling, die tegenover zijn meester stond. Als een woedende stier komt de Cubaan steeds weer opdagen, doch Siki ontwijkt en als hij zich terugtrekt moet Gonzalez enige verre slagen incasseren. Steeds wordt het speltje opnieuw gespeeld.

In de achtste ronde wordt Siki even in een hoek gedrukt, doch de slagen van Gonzalez vallen op de verdediging. Wij menen dat Siki in deze ronde even te veel met de Cubaan wilden spelen en indien men deze ronde op naam van de Cubaan bracht, was het wel Siki's eigen schuld. De negende ronde was een lichaam aan lichaam gevecht, waarbij de Cubaan, aangespoord door het succes in de vorige ronde, moedig aanvalt. Siki geeft echter nu geen kans meer en speelt nogmaals het kat-en-muis-spelletje. De Cubaan bloedt ondertussen reeds aan mond en oog. De tiende ronde komt met veel clinches, en kolfje naar de hand van de Cubaan. Toch weet Siki een sterke overwinning te behalen.

De score is als volgt:

Siki	Gonzalez	
47	46	Wilfert
49	40	Provence
49	45	Referee Fernando

De scoring van de heer Provence vinden wij het meest juiste in dit geval. In onze editie van morgen komen wij terug op de overige gevechten. In de semi-finale hadden twee leden van de jury een draw, de derde een overwinning voor Diamante Negro. Men gaf de overwinning aan Diamante Negro.

Gaarne zouden wij deze beslissing herzien willen hebben. Het is namelijk zo, dat indien twee judges een gevecht „een draw" noemen, de uitspraak van de derde judge totaal onbelangrijk is. De uitslag is dan een draw. Het feit, dat de announcer van deze regel kennelijk niet op de hoogte was, leidde tot verwarring, die o.i. zeker voorkomen had kunnen worden.

Belgische militaire eenheden worden met modernste wapens uitgerust

Brussel. — De Belgische Militaire eenheden zullen dit jaar nog met de modernste wapens worden uitgerust, van het geweer tot de tank en het anti- tankkanon, (...) heeft de minister van landsverdediging, Spinoy, dinsdag in de kamer verklaard.

Hij verklaarde dat de zeemacht volkomen bij machte is, haar taak te vervullen. De Navo- autoriteiten hadden dit herhaaldelijk gezegd.

Voor de verdediging van het binnenland zijn 48.000 Militairen beschikbaar, hetgeen volgens de minister ook toereikend is.

De minister deelde mee, dat Belgie niet was aangezocht voor het toelaten van raketbases ten behoeve van de Navo. Het had had Zl. ook geen redenen om hierom te vragen.

—:—

Brandford. — De 59-jarige Duitsland afkomstige schrijver Erich Maria Remarque — „Van het Westelijk Front geen nieuws" en „Arc de Triomph" — is onlangs te Brandford (Connecticut) in het huwelijk getreden met de 42-jarige Amerikaanse actrice Paulette Goddard. Het is zijn tweede, haar vierde huwelijk. Paulette Goddard is v.h. gehuwd geweest met Charles Chaplin.

—:—

Moskou. — Radio Moskou meldde dat dit jaar in de Sowjet-Unie twintig nieuwe routes voor toeristen zullen worden opengesteld, waarvan er een over de voormalige slagvelden in het gebied van Stalingrad zal lopen.

Aktie Oxford meisjes-studenten faalde

Oxford. — De meisjesstudenten van Oxford, die de vorige week in staking, waren gegaan om de mannelijke studenten tot steun aan een campagne tegen de kernwapens te dwingen, blijken minder sterk te zijn dan de vrouwen uit de Griekse oudheid, die onder leiding van Lysistrata de mannen tot stopzetting van hun oorlogen wisten te brengen door hen hun gunsten te onthouden.

Van de 40 Oxfordse „Lysistratas, die met de leuze „geen sex voor sadisten" aanvankelijk veel succes schenen te hebben, waren er later nog maar vier over. Een van de meisjes moest toegeven: „wij geven meer om de mannen dan om ontwapening.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
B.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug Vermeerstraat 5, Negropont tel: 3072
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
C. P. Riegman tel: 4550

C.S.M.

Rederij.
W. Punt tel: 2580

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00 W. Punt tel: 2580

Dok Afdeling:
16.30 — 1.00 tel. 2276—2098, van 1.00 7.30 — A de Kater tel: 2096

Theater Asiento:
„House of secrets"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe: Toricellisstraat 16 tel. 1233.

Dinsdag 11 maart, 1958.

BIOSCOPEN:

De Veer:
„The halliday brand" om 8.30 uur met Joseph Cotten, Viceca Lindfors.

Rialto:
„Floradas na Serra" om 8 uur met Jardel Filho, Miro Cerni

Principal:
„Don't knock the rock" om 8 uur

Aurora:
„Crime against Joe." om 7.30 uur met John Bromfield, en Julie London.

Savaneta:
De Dominicaanse zanger Luis Vasquez en de film „A ticket to Tomahawk.

BOTICA'S

Nachtdiensten:
Botica del Pueblo, tel. 1253.
Botica San Lucas tel. 5119.

Politie en Brandweer:
O'stad. tel: 1000 — 00
San Nicolas: tel: 5000
Noord: 1488
Sta. Cruz: 1635
Savaneta: 5100

West-End.
„Bela Lugosi and the Gorilla" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:
„No me platiques mas" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Van hartstocht bezeten" om 7 en 9 uur n.m.

Baseball AA Klasse nieuws.
A.s. vrijdag om 19.30 zullen de ploegen Lucky Strike en Three Horses elkaar bekampen in een wedstrijd die geldt, zowel voor de Julianabeker als voor het kampioenschap.

C. V. B. Nieuws.
A.s. woensdag zal in het kader van de Curaçao Wissel trofee de voetbalwedstrijd S.U.B.T. — Centro Dominguito worden gespeeld in het Rifstadion.

De wedstrijd vangt aan om 20.00 uur n.m.

Curaçaose Camera Club.
Hedenavond om 20.30 uur zal er in het Jeugdgebouw van de Protestantse Gemeente Emmastad, een lezing worden gehouden.

Gran Revista Musical.
Onder leiding van Romualdo Hanst zal a.s. woensdag om 8.30 uur in het Roxy theater een musical showavond worden gegeven.

Filmliga Curaçao.
Herhaling van de voorstelling van 15 maart (V.G.K.S. voorstelling), op a.s. woensdag

Wit Gele Kruis
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Veeris, tel. 35747;

„Verkiezingen" in de U.S.S.R.

De Opperste Sovjet, het Russ pseudo-parlement, is, volgens grondwet van 1936, het hoogste gaan in de staat. Maar in feite dit orgaan als zodanig niets te tekenen. Het komt van tijd tot bijeen om de regeringsbesluiten te keuren. Alsdus wordt de s opgehouden van een contrôle „Volksvertegenwoordigers" op beleid van de ministers.

Aanstaande zondag worden de Sovjet-Unie verkiezingen gehouden voor een nieuwe Opperste Sovjet. Er worden leden gekozen voor beide Huizen van het pseudo-parlement. De Raad van de Unie bestaat uit 731 afgevaardigden: een van re 300.000 inwoners van de U.S.S.R.

Daarnaast is er ook een Raad der Nationaliteiten, een lichaam, dat gevormd wordt door groepen gekozen afgevaardigden van de republieken en deze autonome gebieden van de U.S.S.R. Deze raad bestaat uit ... leden. Beide afdelingen van de Opperste Sovjet hebben gelijke rechten.

De vorige verkiezingen hebben plaats gevonden op 14 maart ... In ruim 120 miljoen kiesgerechtigden hebben toen hun stem uitgebracht. Verwacht wordt, dat ditmaal tussen de 125 en 130 miljoen mensen naar de stembus zullen gaan. Vaak bedraagt minder dan 99,9 pct van de kiesgerechtigden ook werkelijk ... hem uit, hetgeen vooral verklaard kan worden uit het feit, dat het ... stemmen gevaarlijke konsekwenties kan hebben.

De vorige maand zijn de kandidaten aangewezen voor de verkiezingen. Opnieuw waren prominente leidende figuren uit de regering en de partij kandidaat voor de Opperste Sovjet. Op de vergaderingen waarin de gegadigden benoemd voor het pseudo-parlement werden benoemd, rees men herhaaldelijk als communistische topfunctionarissen aan. Zo kreeg Chroesjtsjev, de communistische secretaris van de communistische partij, de kandidatuur aangeboden voor ten minste honderd kiesdistrikten. (Een kandidaat behoeft niet woonachtig te zijn in het district waarvoor hij dam benoemd). Degene die door meer dan één district naar voren wordt geschoven moet een keuze maken uit de hem aangeboden mogelijkheden, waarbij hij zich door ... laten adviseren door het Centrale Comité van de communistische partij. Zo besloot Chroesjtsjev zich kandidaat te stellen voor de Raad van de Unie, als vertegenwoordiger van een van de distrikten van de stad Moskou.

Het is interessant om na te gaan hoe vaak ieder van de Russische prominenten ergens tot kandidaat benoemd werd. De statistiek van die benoemingen zou een aanwijzing kunnen zijn voor de belangrijkheid van de betrokken personen.

Chroesjtsjev blijkt verreweg het grootste aantal benoemingen gekregen te hebben, en na hem volgen: ... resjilov, Mikoyan, Kiritsjenko, Soeslov. Merkwaardigerwijs komt in deze lijst de naam van Boelganin pas op de twaalfde plaats. De Premier vertegenwoordigt bovendien ... maal maar een heel onbelangrijk district. Was hij in 1954 nog als vertegenwoordiger van het stadscentrum van Moskou, nu moet hij zich tevreden stellen met het Makhatsjkala distrikt in de Noordelijke Kaukasus.

De komende algemene verkiezingen in de Unie van Socialistische Sovjet-Republieken hebben overigens niet met echte verkiezingen niets te maken. Er is immers geen oppositie tegen de Opperste Sovjet. Het pseudo-parlement is volledig in handen van één partij, en bij de verkiezingen kan men dan ook slechts op die partij stemmen. Van een vrije keuze is geen sprake en verrassingen zijn bij de uitslag volkomen uitgesloten.

De communistische autoriteiten voeren de hele farce van de verkiezingen namaakverkiezingen zo ver, dat zij zelfs een soort verkiezingscampagne hebben georganiseerd met vergaderingen, waarin de lof gezongen wordt van de partij. De „Pravda" heeft er bovendien nodig gevonden de kiezers er aan te herinneren, dat de partij de beloften heeft vervuld, die zij in de jaar geleden werden gedaan, aan de vooravond van de vorige verkiezingen voor de Opperste Sovjet.

Aan de vertoning, die op zondag as. in de hele U.S.S.R. gegeven wordt, zal in de Sovjet-pers ongetwijfeld weer veel belangstelling worden. De resultaten van de ... tueel staan intussen bij voorbaat vast. De hele show is een kolossale verspilling van energie; en geld, maar dat er op berekend steeds zo efficiënt te werken.

Amerikaans officier in Marokko veroordeeld

Casablanca. — Te Casablanca in Marokko is een officier van de Amerikaanse luchtmacht tot ... genisstraf veroordeeld wegens het stelen van militair materiaal ... waarde van 25.000 dollar. Hij het materiaal volgens de openbare aanklager aan Algerijnse opstandelingen verkocht.